

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 105 / fascicle 1

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 24 de març del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1599/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estació marítima del moll de Sant Antoni de Portmany. 4517
 - 2) RGE núm. 788/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a traspàs reserva natural de les Salines d'Eivissa i Formentera. 4520
 - 3) RGE núm. 1352/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de l'edifici d'Ibasan. 4520
-
-

-
- 4) RGE núm. 1601/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de carreteres. 4521
- 5) RGE núm. 1597/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a àrea de protecció territorial en el litoral. 4522
- 6) RGE núm. 1602/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a opcions per millorar l'accessibilitat entre Palma i la UIB. 4523
- 7) RGE núm. 1603/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a construcció de la conducció de sa Costera entre el túnel de peatge i la vila de Sóller. 4524
- 8) RGE núm. 1604/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de la conducció de sa Costera entre el túnel de peatge i la vila de Sóller. 4525
- 9) RGE núm. 1440/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a urbanització de Tolleric i de Cala Brafí. 4527
- 10) RGE núm. 1517/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a desviament del torrent de Manacor. 4528
- 11) RGE núm. 1720/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions del Govern per tal d'esbrinar responsabilitats en l'accident mortal d'un turista en el port d'Alcúdia. 4529
- 12) RGE núm. 1718/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a "comissió paritària" a què es refereix la Resolució número 2866 de la Conselleria de la Funció Pública i Interior. 4529
- 13) RGE núm. 1721/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a termini "d'unes setmanes" per presentar el Pla de Transports. 4530
- 14) RGE núm. 1437/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a conveni signat entre el Govern balear i TVE. **(Retirada)** 4532
- 15) RGE núm. 1719/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contrapartides del Govern central per tal que part de l'obra de sa Costera sigui finançada pel Govern balear. 4534
- 16) RGE núm. 1737/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a senyalització en català al túnel de Sóller. 4534
- 17) RGE núm. 1722/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a data prevista d'entrada en funcionament de la dessaladora de la badia de Palma. 4534
- 18) RGE núm. 1673/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a al·legacions al Pla territorial parcial del Pla de Mallorca. 4536
- 19) RGE núm. 1739/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resposta a sol·licitud de documentació. 4537
- 20) RGE núm. 1735/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a substitució dels turbohèlices per reactors. 4537
- 21) RGE núm. 1581/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a ajuts de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. 4539
- 22) RGE núm. 1637/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del consell d'administració d'Ibasa per adquirir l'edifici. 4540
-

II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTESS INSTITUCIONALS I GENERALS de la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, RGE núm. 5910/97

4541

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, senyors membres del Govern. Començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 1599/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estació marítima del moll de Sant Antoni de Portmany.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, i la primera la formula el diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estació marítima del moll de Sant Antoni de Portmany. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de fa varis exercicis pressupostaris, la Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral venia aportant una partida per a la construcció marítima en el port de Sant Antoni de Portmany, i així consta en diverses respostes formulades dins aquest parlament pels seus antecessors en el càrrec; i finalment la Conselleria ha optat per la construcció d'una estació marítima de material prefabricat i d'aspecte provisional. Es pot explicar, Sr. Conseller, amb quin criteri ha construït la Conselleria aquesta instal·lació i per què amb aquest tipus de material?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Diputat, efectivament el criteri és el que vostè ha marcat, el de provisionalitat, perquè en aquests moments està en elaboració, en fase d'estudi, un pla marc per a tot el port de Sant Antoni. Per tant, i mentre no surti aquest pla marc que ha de regular d'una manera definitiva quines són les instal·lacions portuàries adients dins Sant Antoni, hem pensat que el tema de donar cobertura al tràfic de passatgers era necessari, era imprescindible, i en aquest sentit li he de dir que efectivament s'ha donat una autorització, que no una concessió, una autorització temporal per tres anys per aquesta construcció; d'aquí la seva provisionalitat, tant en el temps com en els materials utilitzats. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, ens alegrem que sia una instal·lació provisional, però també vull dir que això demostra la ineficàcia o la falta de voluntat d'aquest govern de solucionar aquest problema. Com he dit abans, fa varis exercicis que es porta aquesta partida per solucionar aquest problema, i ara ens parla d'una provisionalitat de tres anys, amb la qual cosa ens anirem a tres anys més. Crec, i vull dir-ho així, si em permet, Sr. Conseller, que cap port de la Comunitat Autònoma mereix tenir una instal·lació com aquesta, ja que és més pròpia d'una instal·lació d'un port del tercer món que d'una comunitat com la nostra, que vol ser puntera a Europa. Però és que a més, com vostè sap, en aquest port passen milers de turistes anualment, amb la qual cosa ens dóna una imatge molt poc apropiada pel que crec que nosaltres volem donar. Per tant, res més que esperar que la provisionalitat, si és possible, no arribi a aquests tres anys i eliminem aquesta instal·lació que, com dic, dóna una imatge molt deplorable per a Sant Antoni i per a tota la nostra comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. En absolut el fet que sigui provisional vol dir que falti voluntat o que hi hagi ineficàcia, més bé al contrari, en la mesura que no hi hagi un pla perfectament delimitat, i fruit d'una deliberació i d'un planificació, jo crec que és bo atendre les necessitats que s'estan creant a dins aquest important efectivament tràfic de passatgers que existeix al port de Sant Antoni. Per tant, això forma part d'una planificació perfectament prevista, i que de qualque manera estam cobrint només necessitats. No són en absolut tres anys a partir d'avui, pensi que aquesta autorització ja es va donar l'any passat, per tant estam ja pràcticament al mig del temps previst de vida d'aquesta autorització. D'acord, en qualsevol cas, que és una instal·lació a millorar, i així ho preveu el Pla d'ordenació del port de Sant Antoni. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 788/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a traspàs reserva natural de les Salines d'Eivissa i Formentera.

Passam a la segona pregunta, que formula el diputat Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a traspàs de la reserva natural de les Salines d'Eivissa i Formentera. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Gràcies, Sr. President. Queda formulada en els seus termes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. És cert que venim mantenint conversacions respecte d'aquesta reserva, des de fa molt de temps, però també és cert que en aquests moments no hi ha cap especial negociació, reunió o incidència especial dins aquestes conversacions que venim mantenint. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que aquesta pregunta acaba una espècie de saga de preguntes sobre la reserva de les Salines, i la conclusió que jo trec és que efectivament vostès fins que no acabi la tramitació del recurs d'inconstitucionalitat no pensen adoptar cap tipus de mesures. Ara em parla que hi ha hagut converses, però ara mateix no hi ha cap negociació especial de res; no s'estan plantejant el tema del Pla d'ordenació d'aquest espai. No hi haurà cap mesura fins que aquesta tramitació acabi, i fins i tot hi ha preguntes que m'han contestat respecte que quan acabi la tramitació, tanmateix encara no saben ni els límits, ni el grau de protecció que tendran les Salines d'Eivissa i Formentera. És a dir que jo no veig més que ombres respecte de les Salines d'Eivissa i Formentera fins que vostès acabin el seu mandat governamental. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol tornar a intervenir? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Grosske, efectivament, per treure la conclusió que vostè treu, crec que jo expressament en aquesta cambra ja li vaig dir que aquesta era la intenció del Govern. És una qüestió de respecte a una qüestió que està en aquest moment baix litigi, pendent de sentència. Per tant, es tracta de respectar o no la judicatura. Jo, per treure aquesta qüestió, precisament és el que el Govern ha dit sempre i ha mantengut d'una manera expressa, no importa treure conclusions. El Govern, fins que no hi hagi una sentència ferma, no prendrà decisions al respecte. No és cap conclusió, és la postura del Govern manifestada expressament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1352/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de l'edifici d'Ibasan.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de l'edifici d'Ibasan. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Dia 22 d'abril de l'any 1997, és a dir fa onze mesos i dos dies, el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM va sol·licitar l'expedient de compra de l'edifici d'Ibasan de l'avinguda Gabriel Alomar. A hores d'ara encara no hem rebut la còpia d'aquest expedient d'adquisició d'Ibasan. Voldríem saber per quin motiu el Govern no compleix amb el seu deure reglamentari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. En qualsevol cas el primer que he de dir al Sr. Sampol és que la mecànica que en aquest cas s'ha aplicat no és la mateixa que el Consell Insular. Ho podria ser, perquè l'efecte final ha estat el mateix, de no contestar les preguntes. És el que es fa al Consell Insular, és el que en aquest moment s'està fent, però no és el que hem fet al Govern. Miri, al Govern no es va contestar en el seu moment i dins el termini reglamentari simplement per un problema administratiu. Vostè em creurà o no, però el fet és que aquest document es va traspaperar. I també li puc dir que des de dia 20 de febrer aquesta resposta està elaborada i està tramesa. No sé per què és que no ha arribat a les seves mans, però sí que li puc dir que en el Govern des de dia 20 de febrer l'hem contestada, cosa que en moltes ocasions moltes preguntes continuen estant penjades en el Consell Insular, Sr. Sampol. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula. Recordam que estam en el Parlament, en el torn de formulació de preguntes al Govern.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Fa beneit cada dia haver-los de recordar el mateix a aquestes persones. Es veu que són un poc durs de mollera. Aquí és el Parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, vostè concretí, perquè això ha estat una actuació i una funció d'aquesta presidència.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No, no. En tot cas la rèplica ja la faré allà, perquè em pareix que no en queda cap del meu grup, de pregunta pendent de resposta.

Ara pareix que dia 20 va enviar aquest expedient. El cert és que encara no l'hem rebut. En tot cas, hi ha preguntes posteriors, i tal vegada ens expliquin el perquè d'aquest preu tan elevat que se'n va pagar. Esperam ansiosament veure aquest expedient. Ara, el que és curiós és que fins aquest grup parlamentari no va fer una roda de premsa denunciant aquest fet, no reacciona la Conselleria i envia l'expedient al Parlament. Jo demanaria un poquet més de diligència en aquesta qüestió, perquè sobretot, el que facin els altres no és excusa.

De totes maneres tenim una pregunta a continuació, i ja aprofundirem en aquest tema, perquè per desgràcia ha hagut d'arribar a aquest ple del Parlament una qüestió que simplement era de tràmit, i que tal vegada no necessitava ni la roda de premsa que vàrem fer per denunciar aquest tema, ni aquestes preguntes al Plenari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Esper que no hagin d'esperar molt, aquesta ansietat que tenen creada per veure la resposta, perquè no voldria estressar-los. El que sí li puc dir en qualsevol cas és que efectivament -i això sí que li he de dir, i li he de dir clarament- la roda de premsa que vostès varen fer va servir per posar de relleu que havíem traspaperat això i que no ens n'havíem donat compte. A compte d'aquesta roda de premsa que vostès varen fer va ser quan ens donàrem compte i els hem enviat els papers. Per tant, per qualche cosa sí que va servir aquesta roda de premsa. Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1601/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Francesc Triay, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de carreteres. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Foment. En el conveni de carreteres que vostè va firmar el passat mes de gener, hi ha una clàusula que diu que el Govern determinarà quin tram o trams d'autopistes d'interès general que es relacionen en el conveni reuneixen les condicions socioeconòmiques més adients per a la seva construcció i explotació en règim de concessió. Per tant, la pregunta que jo li faig és: quina nova autopista pensa construir el Govern i explotar en règim de concessió o de peatge, d'acord amb el conveni de carreteres.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Té la paraula per contestar el conseller de Foment.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. La contestació és clara: cap.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sí, vull fer ús de la paraula, perquè voldria que m'explicassin com és possible que firmin una cosa amb el ministre de Foment, i després diguin que cap. Què vol dir, idò, que m'expliqui el Sr. Conseller, perquè ell és el que ho ha firmat, què significa això que jo li he llegit? Significa que vostè s'ha compromès a una cosa i no la pensa complir? Que vostè té una interpretació especial del que ha firmat? Que una cosa és a Madrid i una altra és aquí? Que allà diu "sí, sí, sí", i aquí diu "no, això no val"? Ho hauria d'explicar, perquè realment em sembla molt contradictori el que vostè diu aquí, al Parlament, i el que vostè firma davant els ministres del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, Sr. President. Sabia que al Sr. Triay li hauríem d'explicar, perquè començ a estar preocupat per la seva capacitat de llegir. Fins i tot el ministre va dir que faria el que el Govern balear volgués. El ministre, quan els mitjans de comunicació li varen fer la pregunta, va dir que el Govern balear decidirà si en fa o no en fa, si determina que sia un tram o no. I nosaltres hem determinat que no hi ha cap tram que reuneixi condicions socioeconòmiques per fer una construcció d'una autopista en règim de concessió. I a més ho creim sincerament, que ha de ser així; i per consegüent, com que ho hem decidit, i era una facultat del Govern balear, segons aquell conveni que aquell senyor va firmar, doncs deim que cap.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 1597/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a àrea de protecció territorial en el litoral.

Passam a la pregunta 1597/98, que formula l'Hble Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a àrea de protecció territorial en el litoral. Té vostè la paraula, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller en nom del Govern, ens agradaria demanar-los si accepta el Govern la seva pròpia proposta d'incloure com a àrea de protecció territorial els terrenys litorals que queden a una banda dels 500 metres d'amplada mesurats a la vorera de la mar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, com no pot ser d'una altra manera, Sra. Barceló, el Govern, com és natural, i per això està inclòs dins les Directrius d'Ordenació, accepta aquesta àrea de protecció territorial del litoral; si bé, i d'acord amb l'informe emès per la Comissió de Coordinació de Política Territorial, aquest pla de 500 metres s'haurà d'adequar, haurà de resultar coherent, per una banda amb les proteccions resultants de l'aplicació de la Llei de costes, com no pot ser d'una altra manera, i a més amb les característiques i dimensions de cada illa allà on s'apliqui. Jo crec que temes com els que han sortit avui, fa pocs dies, a la premsa com el de Formentera, ens fan que no repetim els mateixos errors que podria ser que s'haguessin comès en circumstàncies físiques molt petites especials. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Diputada?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Ja ens pensàvem. No defensa, per tant, el Govern les seves propostes, o no ho fa amb la fermesa que caracteritza un govern, perquè de fet estan anunciant la reculada. Vostès estan reculant, i estan reculant perquè el partit que els dóna suport no només a Eivissa i Formentera, a Menorca el seu partit, que li dóna suport i que seuen aquí, han demanat la supressió integral d'aquesta franja de protecció litoral. I després el propi Govern i els membres del Partit Popular d'Eivissa i Formentera evidentment, quina credibilitat poden tenir quan s'oposen a l'aplicació de la Llei de costes a Formentera, que vertaderament fossin capaços de mantenir una protecció de 500 metres en torn al litoral com a espais lliures. Estan reculant, en total contradicció amb el discurs que va fer el Sr. Matas aquí en la investidura com a president d'aquesta comunitat: Cap passa enrere en matèria de protecció territorial respecte del Sr. Soler, cap passa enrere. La primera cosa que arriba de les Directrius, les úniques mesures concretes que duen incloses les Directrius, com són les àrees de protecció, no s'han aprovat encara, no han informat les al•legacions, i ja ens estan anunciant que reculen. Aquesta és la realitat. La investidura i la destitució del Sr. Soler és clara: model territorial; i ho estan confirmant a cada passa que fan. Les mantenen o no les mantenen, les seves propostes, les volen modificar? Molt bé. Per pressions internes? Molt bé. Sabem com funciona el Partit Popular.

Per tant, sí havia de quedar que el discurs del Sr. Matas avui per avui no té la mínima credibilitat, perquè està dient el contrari, i desmentint tot el que va ser la destitució del Sr. Soler; i per tant la pràctica que veim és senzillament que estan retrocedint, en coses, repetesc, l'únic concret que duen les directrius vostè ja anunciat la seva desaparició. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Barceló, no hi ha pitjor sord que aquell que no vol entendre, i em fa tota la sensació que vostè no ho vol entendre. Jo crec que aquí ningú ha parlat en absolut de supressió integral de la franja de l'àrea de protecció territorial. Crec que ha quedat bastant clar que el Govern manté íntegrament aquesta àrea de protecció territorial en els seus termes, i que el que s'ha de fer és adequar-la en aquest punt, com tants d'altres que es produiran dins les DOT, a la realitat social que tenim en aquestes illes. I precisament les DOT varen dur un període d'exposició llarguíssim, i varen tenir una campanya de publicitat, per cert, bastant criticada per vostès, no entenc molt bé per què, perquè ara es posa de manifest que efectivament va ser positiu, precisament per crear aquesta inquietud, per fer aquestes aportacions, i perquè de qualque manera s'enriquessin aquestes directrius.

Què ens dirien vostès si no s'aportàs? Que no volem sentir ningú?, que no som sensibles a la societat? Miri, la nostra responsabilitat és la del Govern, la seva és la de l'oposició; iestic segur que vostès mai no podran entendre el que és responsabilitat de govern, i esper que en aquesta comunitat estiguin molt de temps. Miri, no és la primera cosa de les DOT que arriba i que es modificarà. Si vostè es pren la molèstia precisament de llegir l'informe de la Comissió de Coordinació de Política Territorial, veurà que efectivament les DOT dins aquest període d'exposició pública han suscitat inquietud, han suscitat al·legacions, i el Govern el que no pot ser és sensible al que ens demana la societat, perquè precisament és govern per mor d'això, perquè som sensibles al que ens demana la societat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 1602/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a opcions per millorar l'accessibilitat entre Palma i la UIB.

Passam a la següent pregunta, 1602/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a opcions per millorar l'accessibilitat entre Palma i la UIB.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Foment, la societat ferroviària Servei Ferroviaris de Mallorca va anunciar un estudi, una enquesta de comportament sobre els estudiants en relació amb el transport ferroviari. El pressupost del 97 va incloure una partida pressupostària per fer un estudi sobre la viabilitat del transport ferroviari a la Universitat. Vostè es va comprometre aquí, davant el Parlament, que estudiaria la viabilitat del tren a la Universitat. Les Directrius d'Ordenació Territorial estableixen la necessitat d'estudiar l'accés ferroviari des de la plaça Espanya a la Universitat; però mentrestant s'està ultimant la tramitació d'una obra excessiva, una obra que de 7 metres d'amplada passa a 40 en molts de trams, de carretera a la Universitat des de Palma. I per tant, jo el que li deman és per què no es fan aquests estudis, per què no se'n treuen les conclusions, i per què no es dissenya després l'obra necessària, tenint en compte la complementarietat del transport ferroviari amb el transport per carretera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Foment.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Efectivament l'accessibilitat de Palma a la Universitat amb el tren no està descartada, és una opció que s'està estudiant, s'estan fent les enquestes i els estudis pertinents, i li puc anunciar que és un projecte complicadíssim; però no vol dir que haguem renunciat a ell ni molt manco. El que passa és que també tenim molt clar, i els estudis ens ho diuen així de clar, que encara que hi hagi l'opció ferroviària, encara que es posi un tramvia, un tren o el que vostè vulgui, aquests 30.000 vehicles que passen els dies lectius no disminuiran, poden disminuir 7.000, 8.000, 6.000, no sé quants, però d'aquest ordre. I amb 20.000 vehicles que ens quedarien en cas que posàssim un extraordinari servei públic a la Universitat, amb 20.000 vehicles que pensam que ens quedarien, continuam necessitant aquest desdoblament de carretera que vostè ara em dirà que no, que és una autopista; i ja m'és igual, estic cansat d'explicar-ho, no li explicaré més. Amb els 20 i busques, els 26.000 que quedarien cada dia per anar a la Universitat, encara que es posàs una línia de tramvia o de tren, o es milloràs substancialment el transport públic en autobús, fa necessari una millora substancial d'aquesta carretera.

Que vostès em diguin que la farien eixamplant un poc la vorera, i posant un metre més? Cadascú fa el que pensa que ha de fer, i nosaltres creim que es necessita aquest desdoblament. I clar, sempre treuen els 40 metres, clar, a la banda de la rodona de Son Espanyol, allà han de treure els 40 metres. Doncs no és així, no és així el projecte. Pareix mentida que un organisme tregui a exposició pública un projecte, i treguin el trosset allà on hi ha un rodona de 40 o 50 metres. Hem de ser un poc més seriosos.

De tota manera torn a dir: Miri, hi ha un tema molt curiós, és a dir l'EMT quan comença el curs té un increment de peticions d'estudiants que van en l'autobús cap a la Universitat. Al cap de dos mesos ha disminuït substancialment la gent que empra aquest servei públic, substancialment. Conseqüència d'això és que es redueix el nombre d'autobusos que van a la Universitat. Per què? Perquè els estudiants comencen a compartir amb companys altres cotxes, i per consegüent van en el cotxe privat. Per consegüent, per molt que vulguem, no ens queda més remei que millorar substancialment aquesta carretera per garantir la seguretat dels usuaris d'aquesta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo és que pens que vostès tenen una posició absolutament ja tancada en contra del ferrocarril, perquè jo llegesc el que diu el seu director general, que el tren anirà buit, o el que diu vostè mateix quan diu que els estudiants i els usuaris de la Universitat no volen anar en tren, i els que hi volen anar és perquè no tenen cotxe. Jo supòs que als que no tenen cotxe, no els haurien de fer enquestes, perquè, clar, responen coses rares. I després no hi ha cap dubte: Com més dolent sigui el transport públic, menys gent hi anirà. El transport públic, o és de qualitat, o està condemnat al fracàs.

Jo el que no comprenc, Sr. Conseller, és que vostè admeti que s'han de fer aquests estudis, que admeti que és necessari estudiar al màxim la possibilitat d'aquest tren a la Universitat, i simultàniament es prenguin decisions de caràcter irreversible summament agressives, gens sostenibles, i que a més es considerin com a irrenunciabls; quan realment van en contra de tot el que vostès mateixos prediquen quan parlen d'altres tipus de transport.

I per altra part, també li voldria demanar, Sr. Conseller, com pensa dur endavant aquest projecte si realment el Pla de carreteres no està aprovat, i per tant està sotmès a la limitació que estableix l'article 19 de la Llei de carreteres, que diu que qualsevol desdoblament o nova carretera requereix de la prèvia aprovació del Pla de carreteres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, Sr. President, em convé, perquè que digui que aquest govern no és sensible a la política de ferrocarrils és no escoltar. Una altra vegada més no escolten, i clar, i quan no escolten diuen dois. La política de ferrocarrils jo crec que és seriosa, màxima inversió. El que passa és que no podem posar trens per tot en tres mesos, en quatre mesos o en cinc mesos. S'ha prolongat, i es té la intenció de contractar l'obra de prolongació d'Inca a sa Pobla, amb una inversió de l'ordre dels 2.000 milions de pessetes, que no els trobam enmig del carrer. Per consegüent, comprendrà vostè que la política seriosa empresa pel Govern balear en matèria de ferrocarrils és prou important per ser considerada una política de transport públic mitjançant ferrocarril d'una forma seriosa.

El projecte Palma-Universitat és un projecte molt complicat i molt complex. Que no hem renunciat a ell? No hem renunciat a ell. Però el que està claríssim, pels estudis que tenim, és que fins i tot, torn a repetir, incrementant o posant més autobusos, més tren, aquests 20.000 vehicles o 25.000 vehicles que ens queden dels 30.000 que hi ha ara els dies lectius, justifiquen una millora substancial d'aquesta carretera. I jo no faré la demagògia que vostès admetrien una carretereta d'un metre, de mig metre; no, no ho vull fer. Hem de ser seriosos, hi ha un moment que un home ha de ser seriós; i avui en dia amb 20.000 o amb 25.000 vehicles aquesta carretera necessita un desdoblament. I tan de bo ja està fet. Crec que els ciutadans que vénen de Valldemossa estarien contents, i els estudiants que van a la Universitat també. Per consegüent aquesta obra és imprescindible que es faci, i lògicament és preocupant que si vostès governen qualche dia aquesta comunitat autònoma, podem anar tots en bicicleta una altra vegada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller

I.7) Pregunta RGE núm. 1603/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a construcció de la conducció de sa Costera entre el túnel de peatge i la vila de Sóller.

Passam a la següent pregunta, la 1603/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a construcció de la conducció de sa Costera entre el túnel de peatge i la vila de Sóller. Té vostè la paraula, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient. En el mes de maig de l'any 97 es varen iniciar les obres de millora de la carretera del túnel fins a Sóller, amb un termini de 12 mesos, per tant s'han d'acabar, està previst que s'acabin al mes de maig; i simultàniament des de fa molts de mesos es ve parlant que aquestes obres s'han de fer simultàniament amb les de construcció o implantació del tram de conducció de sa Costera que va per aquesta carretera. Falten dos mesos per acabar aquesta obra, i fins al dia d'avui no hem tingut cap notícia que comencin ja les obres d'instal·lació d'aquesta conducció; i per tant aquesta pregunta, formulada fa quinze dies, té per objecte demanar-li quan s'iniciaran aquestes obres, quan s'acabaran, quin retard significarà per a l'obra de la carretera, i com ho pensen resoldre. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Té la paraula per contestar el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Aquestes obres, efectivament, estan ja pràcticament a punt d'iniciar-se. Òbviament abans ha estat necessari fer un oportú expedient administratiu per a la seva adjudicació, i en aquest sentit li puc dir que efectivament el Govern, la Conselleria no ha estat en absolut aturada, Sr. Triay, des d'aquell moment hem estat en marxa. Ahir mateix el Consell d'Administració de l'empresa Ibagua, que és la que ha de dur endavant aquestes obres, va adjudicar aquestes obres, i per tant li puc dir que en breu termini s'iniciaran aquestes obres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. En breu termini no és una cosa molt contundent, sobretot quan fa un any que se'n parla, sobretot des que en el mes de novembre vàrem aprovar aquí, amb 50 vots a favor, demanar al Govern central el desglossament d'aquest projecte de sa Costera, per tal de poder fer simultàniament les obres de millora de la carretera amb l'execució de la conducció entre el túnel i Sóller; i per altra part tampoc no sabem això quin temps necessitarà, i per tant quin retard suposarà, i quines molèsties ocasionarà durant la temporada turística el que suposin les obres simultànies de millora de la carretera i d'implantació de la conducció. Per tant, jo crec que efectivament el Govern s'hi ha adormit, en això, ha estat inactiu, i realment està actuant ara per fi, després d'un any de retard i d'anunciar-ho. I també li voldria demanar, ja que em diu que la contractació de les obres és immediata, quin tipus de contracte s'ha fet per adjudicar directament l'obra de la conducció a l'empresa que fa la carretera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Quan ha dit que no havia estat molt contundent el Govern a l'hora d'adjudicar pensava per un moment que el que vostè volia era que ens saltàssim el procediment administratiu i fóssem tan contundents que ho adjudicàssim directament. Però, bé, veig que m'ha demanat quin procediment hem utilitzat, per tant crec que està d'acord que hem de respectar aquest procediment administratiu. Òbviament, un concurs restringit, negociat sense publicitat, per anar ràpidament a la contractació. Li puc dir en aquest sentit que hi ha hagut quatre empreses que s'hi han presentat, i que s'ha adjudicat a Ferrovial. Per tant, Sr. Triay, vostè pot pensar el que vulgui. El que és evident és que el Govern no està aturat, el Govern fa feina, i en aquests moments, com en molts d'altres, els temes surten. Ahir es va adjudicar l'obra, i breument s'iniciaran. Retard? Cap ni un, aquestes obres aniran al mateix temps que les obres que estaven previstes per Foment, i per tant els ciutadans no rebran més molèstia que la que haguessen rebut d'acord amb l'ampliació de la carretera. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1604/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de la conducció de sa Costera entre el túnel de peatge i la vila de Sóller.

Passam a la següent pregunta, la 1604/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de la conducció de sa Costera entre el túnel de peatge i la vila de Sóller. Té vostè la paraula, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, no hi ha dubte que l'eficàcia de les preguntes orals, encara que no ho sembli, és molt grossa, perquè una pregunta plantejada fa quinze dies ha donat lloc que ahir mateix vostè hagi contractat a Ferrovial les obres de la conducció de sa Costera, que feia tant de temps que estaven aturades, i que tothom sabia que en aquesta carretera no s'hi feia feina, que estaven absolutament ralentitzades les obres esperant la seva decisió. Però jo ara li vull demanar: Qui paga aquestes obres? Qui paga els 600 milions que valen aquestes obres d'implantació de la conducció d'una obra d'interès general per a l'Estat, que és el proveïment d'aigua de la serra de Tramuntana a través de sa Costera, una obra que està en els pressuposts generals de l'Estat, que és compromís firmat de l'Estat fer-se càrrec del seu finançament, qui la paga?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Triay, vostè em supervalora. Millor dit, no, supervalora les seves preguntes. En absoluta és conseqüència l'aprovació del Consell d'Administració d'Ibagaia de les seves preguntes. Com pot suposar, els criteris que s'utilitzen a Ibagaia són més seriosos que tot això. Miri, Sr. Triay, efectivament aquestes obres estan incloses com a obres d'interès general de l'Estat, i com vostè sap molt bé, en data 26 de març de l'any 94, amb l'anterior Govern socialista, es va firmar un conveni, que es va incomplir, que s'ha incomplert repetidament i moltes vegades, on estaven incloses aquestes obres de sa Costera. Com que l'anterior equip de govern va ser incapaç de dur endavant els seus propis convenis, els convenis que havia signat i que estaven formalitzats i que estaven perfeccionats, com que l'anterior equip de govern socialista va ser incapaç, no ens va quedar més remei que reprendre la negociació.

En aquest moment, la Conselleria de Foment, com vostè sap, executa el condicionament de la carretera 711. És clar que per les característiques d'aquesta carretera, aquest tram de carretera i les condicions geogràfiques que en aquest moment coincideixen en el tram de la carretera, és necessari aprofitar aquesta execució per, precisament, instal·lar-hi el tram de sa Costera que coincideix amb ell. En aquest sentit, i davant la impossibilitat econòmica de dur endavant els convenis signats per l'anterior Administració d'una manera immediata, però que no quedava més remei que afrontar-los, varem dur aquesta circumstància, varem dur aquesta proposta a la comissió de seguiment dels convenis de col·laboració signats, als actuals i als anteriors, perquè aquest Govern sí que vol complir amb els convenis que signa qualsevol govern. En aquest sentit, li he de dir que davant la urgència i la necessitat de fer aquesta obra, en aquest moment es finançarà a través de l'empresa pública Ibagaia, el seu pressupost aproximat és de 600 milions de pessetes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. O sigui, que aquesta obra d'interès general de l'Estat la pagarà la Comunitat Autònoma. Aquesta és la gran millora de les relacions entre el Govern balear del PP i el Govern Aznar del PP a Madrid, i a més, precisament un tipus d'obra que, quan hi va haver un cas similar amb l'anterior administració socialista, no va trobar cap inconvenient el Govern balear perquè la fes directament l'Estat, simultàniament a l'obra del túnel de Sóller. Per què en aquest moment, que el Govern és del seu partit, no es pot fer per l'Estat, com per cinquanta vots va demanar aquest Parlament dia 25 de novembre, i ho ha de fer a càrrec de l'Ibagaia? Quines són les relacions del conseller Ramis i el Govern *Matas* amb el Govern *Aznar* que impedeixen que unes obres, de les quals vostè mateix ha dit que s'havien fet..., bé, ha dit una cosa molt confusa, ha dit que s'havien fet per concurs restringit i negociat sense publicitat, no sé com poden ser les dues coses a la vegada, però si vostès ho han pogut fer, per què no ho ha fet el Govern central, que l'obra és seva?, perquè l'obra és del Govern central, és una obra d'interès general, és una obra que quan es va haver de fer per urgència, per alternar-la amb la del túnel de Sóller, que era de molta més quantia que 600 milions de pessetes, es va poder fer; per què ho hem de carregar a les arquees d'Ibagaia, que no és més que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears? Aquesta és la pregunta i la resposta que esper que vostè pugui donar, després d'un any de fer voltes sobre qui finançarà o no l'obra de sa Costera a la carretera de Sóller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. triay. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Triay, d'aquí a deu minuts, a vostè, a una pregunta que vostè ha fet, li hauré d'explicar exactament tot això que em demana ara. Per tant, no s'hi avanci, no faci trampes, perquè vostè sap que n'hauré de parlar, de quines són les contrapartides que hi ha per aquesta obra. No és la primera vegada que s'avencen doblers per executar una obra en què en aquest moment l'Estat no té participació i que com a contrapartida hi ha moltíssims més milions que s'inverteixen en aquest moment, i vostè ho sap, això.

Miri, estic parlant d'un conveni (...) de 16.000 milions de pessetes, i en el marc d'aquest conveni hi ha el 600 milions de pessetes que hi haurà de posar la Comunitat Autònoma, però n'hi ha molts més que hi haurà de posar l'Administració central de l'Estat.

No es preocupi, li puc garantir que hi ha *feeling*, que hi ha connexió entre el Govern autònom i el Govern de l'Administració central, i que aquest *feeling*, aquesta connexió, ve suportada per uns bons convenis, que es compliran, Sr. Triay, no en tenguí cap dubte, no serà com aquell del 26 de març de l'any 94, Sr. Triay. Per tant, d'aquí a deu minuts parlarem sobre quines són aquestes contrapartides i qui les ha de pagar.

En una primera instància, és cert que l'haurà de pagar l'Ibaga, però li puc garantir que aquesta quantitat que paga l'Ibaga es multiplica per deu a l'hora de recepcionar-ho aquesta comunitat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1440/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a urbanització de Tolleric i de Cala Brafí.

Passam a la següent pregunta, la 1440/98, que formula l'Hble. SR. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a urbanització de Tolleric i Cala Brafí. Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada ens interessàvem per les concrecions del terme desenvolupament sostenible sobre la política territorial del Govern. La contesta en aquell moment ens va confirmar la impressió que el PP utilitza els termes ecologistes com una simple operació cosmètica, un cert enlairament de l'art *eco*, sense d, de màrqueting.

La veritat és que, en qualsevol cas, ens deia la Sra. Estaràs, que les mesures que emprendre el Govern ho seran només respecte de places turístiques, però no per a places residencials, quan el Sr. Conseller ja ens havia advertit, i hi coincidíem, que el greu problema actualment és el creixement residencial, molt més que l'oferta turística reglada.

Segons sembla, si es duplica el nombre de construccions, si es multiplica per cinc la capacitat de població, però en segones residències del nord d'Europa, en comptes de places turístiques, no hi haurà inconvenient per part del Govern.

Per confirmar o per desmentir aquesta tesi, demanam si aquestes dues urbanitzacions, per posar-ne dos exemples, de milers de places, previstes des dels anys setanta, una a Tolleric, a Lluçmajor, i l'altra a Cala Brafí, a Felanitx, participen o no de l'esperit, diguem-ne, de desenvolupament sostenible de l'avançament de directrius. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Una vegada més, he de dir que jo no entenc gaire bé les preguntes, o, si vostè m'ho permet, l'esperit de les preguntes que em formula el Sr. Alorda.

Mir, Sr. Alorda, la primera cosa que li he de dir és que els antecedents que obren a la nostra conselleria són que ni a Tolleric, urbanització, un pla parcial aprovat de l'any 75, ni a Cala Brafí, de la qual no tenim cap coneixement ni un, ni cap expedient, ni cap projecte. En aquest moment, no tenim absolutament cap informació que ens pugui fer regular això o adaptar això al que és l'esperit de les directrius d'ordenació del territori.

Em fa la sensació que fem un *totum revolutum*, mesclamos i cargols, i vengam, i fem una pregunta, i fem una pregunta.

Miri, Sr. Alorda, l'esperit de les directrius d'ordenació del territori, un articulat de 113 unitats, de 113 articles, és molt difícil de definir. Òbviament, supòs que si de vostè depengués, ens en faria dos cèntims, i estic segur que ens en treuria l'essència.

Miri, jo crec que l'esperit de les DOT crec que és molt més ample que tot això. L'únic que li puc dir és que l'articulat de les pròpies DOT preveu un sistema de desclassificacions, si n'és el cas (articles 44 i següents de les directrius), allà on hi ha cinc criteris molt clars, un procediment negociat de desclassificació, a aquest, en qualsevol cas, l'hi faig referència.

Miri, que em faci preguntes respecte d'expedients que ni tan sols consten a la conselleria, difícilment es poden contestar preguntes d'aquestes característiques. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Certament, amb una certa ingenuïtat, confiava que dins els estudis que s'havien pres per les directrius, i quan es plantejava d'alguna manera redreçar el creixement i mirar de retornar-lo, com es diu a les directrius, s'hauria fet alguna mena d'anàlisi, com a mínim dels impactes més importants quant a urbanitzacions previstes i que hi hauria alguna postura. Jo conec la postura quan el Govern ja ha votat, sé que ha votat en contra de desclassificar Calvià, sé que ha votat en contra de desclassificar Cala Petita, sé que hi ha votat en contra a les comissions insulars d'urbanisme, perquè en forma part, naturalment, el Govern, hi vota en contra de totes les iniciatives de caràcter desclassificador, excepte sobre una, sobre la qual s'absté, o surt de la sala, surt de la sala, em pareix, perquè en realitat és el que voldríem saber, avançar-nos-hi i saber si realment aquesta postura de reconduir el creixement urbanístic a les Illes Balears tindrà o no qualque concreció.

Totes les preguntes que hem fet en aquest sentit es contesten amb nebuloses, i mentrestant creix, hi ha un continu augment de les places residencials a les Illes Balears, i si no hi posam remei, realment serà exagerat de totes totes.

Confiàvem que ja hi hauria un pronunciament respecte d'aquestes dues urbanitzacions, ja que el PP sí que s'hi ha pronunciat, els municipals, s'entén, confiàvem que tendrien també *feeling* amb els grups municipals, els quals els assabentarien sobre quins són els moviments que hi ha, jurídics fins i tot, amb acords presos a aquest respecte, i que el Govern s'hi podria pronunciar. Veig que fins que no hi hagi l'expedient, no ho sabrem. Com a mínim, ho tornarem a demanar tot d'una que hi sigui. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, jo crec que qualsevol característica l'adorna vostè, almanco amb la ingenuïtat, és a dir, estic segur que no ha estat per ingenuïtat, estic segur que el que vostè pretén és precisament això una altra vegada, un *totum revolutum*, Cala Petita, Cala Brafí, no sé què, desclassificar... Miri, Sr. Alorda, el Govern ho té molt clar, hi ha un principi de legalitat a respectar, i aquest és el principi que informará qualsevol actuació del Govern. Hi ha unes directrius d'ordenació del territori que aposten per un model també molt clar, i en actuacions que a nosaltres ens pareixen absolutament abusives, com poden ser desclassificacions sense cap tipus de negociació, el que hi farà el Govern serà aplicar estrictament les directrius d'ordenació del territori, un procediment desclassificador absolutament negociat, i aquesta és la línia, aquesta és la línia.

De totes maneres convendria que vostès s'aclarissin també dins allà on tenen possibilitats de govern sobre quina és la línia política que volen aplicar, perquè em pens que tampoc no ho tenen molt clar, Sr. Alorda. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1517/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a desviament del torrent de Manacor.

Passam a la següent pregunta, la 1517/98, que formula l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa al desviament del torrent de Manacor. Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Com que encara ressonen les idees dels compromisos de voler complir els convenis i la legalitat, i com que és *pacta sum servanda*, el conveni de 1994, del qual s'ha parlat avui matí mateix, no ha estat denunciat per ningú i continua vigent i hi ha un conveni amb l'Administració de l'Estat, qui es compromet a tota una sèrie de despeses hidràuliques, una de les quals, se n'ha parlat d'altres, és el desviament del torrent de Manacor, confiàvem que aquesta connexió tan directa suposaria desbloquejar el ja signat i no denunciat i no haver-ho de tornar a negociar, a negociar plus, però no tornar a negociar el que ja s'ha aconseguit i que existeix, i que hi ha signat.

Per tant, no entenem com és que encara no s'ha fet aquest desviament de Manacor i les altres obres que recull aquest conveni.

En qualsevol cas, com que hi ha una certa confusió i, segons sembla, des de Manacor es diu a uns, als favorables, que és imminent, i als contraris, que no es farà mai, i atès també aquest retard en la contractació de les obres, ens interessam i demanam de primera mà quin és el calendari previst per a l'execució efectiva de les obres d'aquesta obra necessària que és el desviament del torrent de Manacor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Alorda, aquesta també era una obra inclosa dins convenis signats i pactats i que tampoc no s'han executat. Li he de dir que, efectivament, això és així, i que aquest Govern també, efectivament, haurà de complir, i complirà, aquest Govern que en aquest moment tenim a Madrid.

No es pot dir en absolut que estiguem aturats. Si el que volen és que deixem de complir amb els terminis administratius prevists, és una cosa; si volen que fem les coses com cal, que és l'únic manera com les farem, vostès demanin el que vulguin, nosaltres seguirem el procediment administratiu, no queda més remei que seguir unes passes prèvies, les quals ens obliguen a cremar uns terminis.

El projecte està aprovat definitivament per la Direcció General d'obres Hidràuliques del ministeri, en aquest moment es tramita l'expedient d'expropiació forçosa, i molt aviat es realitzarà el procés del que és la citació per a l'aixecament de les actes prèvies d'ocupació. Aquestes actes d'ocupació, pensam que dins el mes de maig tendran lloc, es faran les actes d'ocupació, i una vegada es pugui expedir, que és posterior a aquestes actes, el certificat de disponibilitat dels terrenys, amb aquest document la Direcció General d'Obres Hidràuliques podrà iniciar l'expedient de contractació d'aquestes obres.

Termini previst, d'acord amb el projecte? A partir d'aquest moment, a partir de final del mes de maig, quan s'hagi acabat el projecte, divuit mesos, Sr. Alorda. No estam aturats, cremam també etapes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula Sr. Diputat? Té vostè la paraula

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Com a mínim, he d'agrair que hi hagi terminis, així podrem començar a posar-los en marxa.

Només li recordaré que aquest conveni, i confio que no em desdigni a la contrarèplica, és absolutament vigent i qui l'ha incomplert durant dos anys és el Govern socialista, i ens trobaran amb vostès cada vegada que ho retreguin, i durant dos anys més qui l'ha incomplert és el Govern del PP, i ens trobaran cada vegada que els ho vulguin retreure; el que ens estranya és que posi com a exemple de bona sintonia aquest conveni, el rendiment del qual hem estat dos anys a veure com es treia. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Sí, Sr. President. Simplement per aclarir al Sr. Alorda que aquest programa ja té partida pressupostària l'any 98, que es duu endavant, que, per tant, no són dos anys d'incompliment d'aquest Govern, que aquest Govern el que ha hagut de fer ha estat reprendre l'incompliment de l'anterior equip de govern i que de llavors ençà no ens hem aturat.

Sr. Alorda, nosaltres sí que tenim responsabilitat de govern, nosaltres sí que tenim la institució que governam en marxa, no com d'altres, que tenen la seva institució absolutament aturada. Gràcies, Sr. President.

I.11) Pregunta RGE núm. 1720/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions del Govern per tal d'esbrinar responsabilitats en l'accident mortal d'un turista en el port d'Alcúdia.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions del Govern per tal d'esbrinar responsabilitat en l'accident mortal d'un turista al port d'Alcúdia.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. El passat dia 15 de març es va produir un desgraciat accident en el port d'Alcúdia, on, lamentablement va morir...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, perdoni, sembla que per part del Govern es demana...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, he demanat al president en funcions fa un minut l'ajornament d'aquesta pregunta. Gràcies, Sr. President.

I.12) Pregunta RGE núm. 1718/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a "comissió paritària" a què es refereix la Resolució número 2866 de la Conselleria de la Funció Pública i Interior.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Xavier Tejero, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a "comissió paritària" a què es refereix la Resolució número 2866 de la Conselleria de Funció Pública i Interior. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Dia 21 de febrer d'enguany, en el *Butlletí de la Comunitat Autònoma* número 25 s'hi publicava, com ja ha estat objecte d'altres preguntes, una resolució de la Conselleria de Funció Pública i Interior mitjançant la qual creava dues places de coordinador insular, a Eivissa i a Menorca. Com que aquesta base sembla que s'ha basat en una comissió paritària, la pregunta és tal qual, a quina comissió paritària es refereix aquesta resolució emesa per la Conselleria amb data de 6 de febrer, en la qual es creen llocs de feina? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Funció Pública, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Tejero, crec que s'entén perfectament, no hi ha cap tipus de dubte ni indueix a cap error a quina comissió paritària es refereix la resolució de 6 de febrer de 1998, en la qual es creen determinats llocs de treball a la conselleria de personal laboral, a la Conselleria de Funció Pública i Interior, no és una altra que la comissió paritària que es regula a l'article 10 del conveni col·lectiu de personal laboral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Des d'ara mateix, li demanaré l'acta d'aquesta comissió paritària, perquè supòs que el conveni col·lectiu del personal de la Comunitat Autònoma no té res a veure amb nomenar nous llocs de feina polítics a Eivissa i a Menorca, quan ni a Eivissa ni a Menorca s'ha celebrat cap comissió paritària, i esper que ho aclareixi, açò, i en tot cas, remeti aquesta acta a aquest diputat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de a paraula? Té vostè la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Jo no hi voldria insistir. Tindrà, amb molt de gust, l'acta, però jo li voldria dir, Sr. Tejero, que no crec que hàgim de fer perdre temps al Parlament, i jo crec que per respecte. Simplement, com li he dit, qualsevol diputat, sobretot aquell que sigui funcionari, sap molt bé com es duu a terme la creació d'un lloc de treball.

per la comissió paritària. A l'article 10, si vostè el llegeix, hi veurà per qui està composta (representant de l'Administració, representant dels comitès d'empresa); posteriorment, passa a la comissió de personal, que també és una de les seves funcions, si vostè llegeix l'article 23 de la Llei de Funció Pública del 89, també hi veurà que aquesta creació de llocs de treball passarà per aquest tràmit, i finalment s'aprova per Consell de Govern.

Jo li explic una cosa que vostè pot, simplement, estudiar pel seu compte.

En fi, per ser respectuosos amb el Parlament, vostè tindrà el que necessiti. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 1721/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a termini "d'unes setmanes" per presentar el Pla de Transports.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a termini "d'unes setmanes" per presentar el Pla de Transport. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. en primer lugar, quiero agradecer la presencia, y supongo que disposición a contestar, del *Molt Hble. Sr. President*. Su presencia se sitúa, tal vez, más allá de la exigencia reglamentaria, pero más aquí de la cortesía, y, por tanto, una vez más, gracias.

La pregunta procede por lo siguiente, el día 8 de octubre de 1997 el tercer presidente del quinto gobierno de la Comunidad Autónoma en esta legislatura hacía su discurso sobre el estado de la Comunidad, y presentaba sus proyectos. Cuando llegamos al capítulo de transportes, el presidente fue tajante, más o menos literalmente dijo "fuera improvisaciones; en unas semanas el conseller de Fomento me presentará un Plan de Transportes". Han pasado los días, las semanas, los meses, los trimestres, y del Plan de Transportes no se sabe nada. O una de dos, o el presidente tiene un concepto temporal del termino una semanas distinto del clásico o alguien está engañando a alguien. Entonces, esto es lo que queríamos aclarar.

Vostè sap que en el cas de personal laboral, que aquest és el supòsit, ha de passar, primerament, la creació d'un lloc de treball,

¿Considera el Muy Hble. Sr. Presidente de la Comunidad Autónoma que se ha cumplido ya el término de

una semanas que tenia el conseller de Fomento para presentar el Plan de Transportes, según se afirmó en el debate sobre el estado de la Comunidad? Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Molt Hble. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Diéguez, jo no sé si el seu problema és un problema d'informació, un problema de coneixement o és un problema d'aptitud. Joestic encantat de fer-li, en aquest breu espai de temps que em permetrà el president del Parlament per contestar la seva pregunta, un resum del que és el Pla de Transports que el conseller ha presentat en aquest Parlament, ha presentat en comissió parlamentària, ha presentat als mitjans de comunicació i ha presentat a la societat. Si vostè té interès realment en saber el Pla de Transports, vostè ha de saber que aquest pla inclou una inversió en els dos anys que vénen de 2.500 milions de pessetes en transport ferroviari, una inversió ja feta de més de 3.500 milions de pessetes en transport ferroviari existent a la línia actual i una previsió d'inversió de més de 5.000 milions de pessetes en serveis ferroviaris en els propers anys, la qual es podria veure complementada amb el que és la intenció, també presentada per aquest Govern, de poder arribar a concloure un projecte de tramvia, o metro lleuger, a tota la badia de Palma.

A més, en matèria de transport regular, vostè coneix el projecte que va presentar el conseller referent a la subvenció de la flota, una inversió importantíssima per dotar d'una estació d'autobusos important aquesta comunitat autònoma i el que és la connexió entre totes les línies, naturalment amb l'objectiu, xifrat pel conseller en aquest parlament, d'intentar assolir nivells d'utilització de transport públic regular més o manco com els que en aquest moment hi ha a Eivissa, que creim que és un horitzó acceptable i un bon objectiu per a aquest govern.

Aquest Pla, hi insistesc, és a la seva disposició, i si realment a vostè li interessa el Pla, nosaltres, encantats, l'hi tornarem donar a conèixer. I una de dues, o vostè no té cap tipus d'interès per conèixer el Pla o vostè no se n'ha assabentat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Creo que he oído una crónica marciana, y aquí, desde la Tierra, llamo a Marte, porque es ahí donde, sin duda, está el presidente, porque si hubiera estado en este mismo Parlamento hace dos semanas, habría oído decir con palabras más o menos textuales de conseller de Fomento "los planes de transporte no sirven para nada, sirven para estar en una esquina, en una estantería de la conselleria, llenos de polvo", incluso, recuerden el detalle, llenos de polvo, "no sirven para nada, los planes de transporte; déjenlo estar ya, lo del Plan de Transporte". Hace dos semanas. Ahí sí que son unas semanas, dos semanas.

Desde la Tierra, me dirijo nuevamente a Marte. Sr. Presidente, una cosa es un plan de transportes y otra cosa es un ramillete de globos. En un globo, el tranvía; en otro globo, no sé qué ferrocarril; en otro globo, una autopista que no sabemos si es autopista, carretera desdoblada, no se sabe qué. Eso es un ramillete de globos. Un plan de transportes es otra cosa. de plan de transportes en esta comunidad se ha hecho uno en el 92, y ¿qué pasó?, que el conseller que lo hizo..., el siguiente, dijo "esto no me gusta, guardémoslo".

Llevamos toda la oposición reclamando un plan de transportes, y ahora se nos dice que el Plan de Transportes es ése ramillete de globos.

Sr. Presidente, vuelva, vuelva a la Tierra, y si puede volver retroactivamente, venga al pleno de hace dos semanas y escuche que decía el conseller de Fomento.

Le recomiendo sinceramente, Sr. Presidente, que vuelvan a Manut, pónganse de acuerdo, aunque sean de familias distintas, pónganse de acuerdo, porque cuando el conseller de Fomento hace que el presidente haga el ridículo de esta manera, lo hacen todos. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Jo no voldria ser responsable, no ho vull ser, del fet que vostè tengui problemes de comunicació. No voldria ser responsable del fet que vostè tengui problemes de fer-se sentir en els mitjans de comunicació o, fins i tot, en el seu propi grup, i haver d'entrar en aquesta dialèctica jo crec que absolutament barata i impròpia d'un parlament.

Miri, si vostè realment té interès en saber quines són les inversions que el Govern projecta i fa efectives en matèria de transport, si vostè té interès, els li podem tornar a explicar les vegades que vostè vulgui. El conseller, aquí, va fer referència a una planificació que nosaltres no acceptarem sota cap concepte i que per a vostès seria un pla de transport que estaria tramitant-se en aquest parlament durant dos anys i que tendria col·lapsats tots els projectes d'inversió d'aquesta comunitat autònoma en matèria de transport. Nosaltres hem presentat un pla real. Vostè em discuteixi i em digui: "Escolti, no estam d'acord en el fet que vostès inverteixin en tren", però nosaltres invertirem en tren, i nosaltres som -i no vostès- els que farem el tren.

I a més, Sr. Diéguez, vostè té molt poca autoritat moral per parlar d'inversions en tren i en matèria de transports en aquesta comunitat autònoma. Vostè seria capaç de dir-me...,

vostè sap que l'eix de la matèria ferroviària és, sense cap dubte, el que va ser FEVE, la transferència de FEVE del Govern socialista de Madrid al Govern de la Comunitat Autònoma, una transferència que va ser costosa, -i acab, president- molt costosa de negociar i que es va torbar molts d'anys; vostè em podria dir, mentre vostès varen tenir la responsabilitat a FEVE, quant varen invertir en els trens d'aquesta comunitat autònoma? Miri, zero pessetes; hem tengut problemes i tot per vendre les màquines...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

...de velles que eren. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

La següent pregunta ha quedat retirada.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, una cuestión de orden. Me ha preguntada el Sr. Presidente la Comunidad Autónoma si soy capaz de decirle una cuestión sobre inversiones.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè té dret, en aquest moment, a contestar a la pregunta formulada sobre què ha invertit, però no a entrar en polèmica. La pregunta que li formula el president de la Comunitat és: "Em digui vostè quant ha invertit quan la competència de FEVE estava..."

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Perdón, la pregunta es si soy capaz, Sr. Presidente.

(*Rialles*)

Soy más capaz que usted de contestarme si hay un plan de transportes, Sr. Presidente.

I.14) Pregunta RGE núm. 1437/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a conveni signat entre el Govern balear i TVE.

EL SR. PRESIDENT:

La següent pregunta queda retirada per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

I.15) Pregunta RGE núm. 1719/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contrapartides del Govern central per tal que part de l'obra de sa Costera sigui finançada pel Govern balear.

Passam a la pregunta que formula el diputat Sr. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les contrapartides del Govern central per tal de que part de l'obra de sa Costera sigui finançada pel Govern balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, bé, ja sabem qui paga l'obra de sa Costera que s'iniciarà ara; és una obra d'interès general de l'Estat que paga el Govern balear i que, per tant, hi ha un incompliment o una falta d'atenció total per part del Govern central a la voluntat que el seu propi grup -si haguéssim estat els altres ho entendriem- va votar en aquest parlament el dia 25 de novembre, quan va instar el Govern d'Espanya a desglossar el projecte de sa Costera per poder executar la conducció que discorre per la carretera entre Sóller i el túnel de Sóller simultàniament amb les obres d'ampliació.

Aquesta proposta, efectivament, en aquest cas no ha passat de ser un famós encàrrec a la priora perquè el Govern no ha donat resposta i vostès han de pagar, el Govern balear, nosaltres hem de pagar aquesta obra que és d'interès general de l'Estat i que està en els pressuposts generals de l'Estat, que el Govern central no ha volgut aplicar els mecanismes de contractació ràpida que sí va voler aplicar el Govern socialista per atendre una petició similar d'aquest parlament en els mateixos termes quan es va haver de construir la conducció simultàniament -sí, sí, simultàniament- amb l'obra del túnel de Sóller, desglossant el projecte de sa Costera, i el que ells no han volgut fer vostès ho han hagut de fer, un concurs, una contractació restringida, pràcticament digital perquè no queda altra manera de fer-ho en una circumstància com aquesta, i perquè estan entre l'espasa i la paret i, lògicament, no han de deixar pavimentar de nou una carretera que després han d'obrir per posar-hi un tub. Tot això, realment, és el mal tractament que el Govern central dóna a les Illes Balears que, en aquest cas en concret, els dóna a vostès.

Però bé, això ja està així, ja està fet, és necessari... Bé, qualche cosa els deuen haver promès, com a mínim, perquè vostès avancin el cost d'aquesta obra que és estrictament d'interès general per a l'Estat. Quines coses els han promès?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. En absolut, Sr. Triay, es tracta d'un tema de procediment, ni molt manco, en absolut; es tractava, una vegada més, d'un tema de pessetes, de doblers, de pressupost. Aquesta obra en aquests moments està finançada, efectivament, com havíem dit abans -i ara ja hem arribat a aquells 10 minuts que jo li anunciava- per Ibagua. Però en aquest mateix moment, la Conselleria i el Ministeri negocien un nou conveni per actuacions en règim hidrològic molt important per a aquesta comunitat. Aquest nou conveni, al qual li he fet referència abans, d'uns 16.000 milions de pessetes, inclou també obres per aproximadament 4.600 milions de pessetes que no estaven inclosos en els convenis de l'any 94 i també de l'any 95, els de l'any 95 també, en el mes de febrer del 95 es va deixar firmat, supòs que perquè hi havia una certa seguretat que aquell mes de juny es podrien complir, però bé, les coses varen venir com varen venir i també es va incomplir i, des de l'any..., des d'aquests dos convenis s'han tret 4.600 milions de pessetes que no estan dins aquestes obres; per tant, li parl de vuit vegades més l'import que en aquests moments financia Ibagua per a la Costera, i aquestes són les contrapartides que aquesta comunitat desviarà de la inversió que fa.

Per ser més concrets, hi ha prevists 1.700 milions d'inversió a l'artèria general i depòsit de regulació de Calvià i Andratx. Hi ha prevists 1.500 milions de pessetes dins el sistema general d'aportació de recursos hídrics dins Mallorca, i hi ha previst, també, la resta, és a dir, parl de 1.400 milions de pessetes, dins l'illa d'Eivissa per millorar l'abastiment d'aigua en alta. Per tant, jo crec que queden suficientment compensats aquests, aproximadament, 600 milions de pessetes amb aquests 4.600 milions de pessetes que hi ha el compromís de dur endavant amb Madrid, amb l'Administració central. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, de moment el Govern paga; de moment, paga el Govern obres que són de Madrid, i després vostè diu que hi haurà un gran conveni; esper que així sigui i que les obres que s'hi incloguin efectivament siguin obres

de gran importància i de gran interès. Però el que no em pot dir és que el Govern central no ha complert amb el que se li va demanar per falta de pressupost. O sigui, que el Govern central té falta de pressupost per invertir 600 milions de pessetes a sa Costera?, idò com invertirà 800 milions de pessetes que vostès anuncien que valdrà ja, en aquest moment, de més la dessaladora de la Badia de Palma? Si que anam bé, idò!, si el Govern central no pot avançar 600 milions de pessetes d'una obra seva.

Pel que fa a la resta, vostè em digui quan estarà aquest conveni firmat, o quan està previst, quins terminis seran per a aquestes inversions i no hi ha cap dubte que jo estaré molt satisfet que hi hagi un nou conveni amb noves inversions, però això no lleva que hagin tengut vostès un mal tractament, una mala relació, una mala gestió amb el Govern central en matèria d'aigües, que hagi impedit que una obra con la de sa Costera hagi hagut de ser finançada amb recursos de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Triay, vostès, precisament, no estan, en absolut, -primer, perquè és una bona actuació i, segon, perquè vostès ho varen fer- no estan en absolut legitimats per atacar aquesta forma d'actuació. Vostès mateixos, sense anar més enfora, varen votar a favor perquè era una infraestructura necessària per a aquesta comunitat, i així era i hi estam absolutament d'acord; varen votar a favor perquè s'avançassin els doblers per a la compra del solar de la Universitat de les Illes Balears. Vostès, sense anar més enfora. Era una infraestructura necessària, tan necessària com pugui ser fer l'aportació d'aigua de sa Costera en aquests moments i, per tant, aquesta és una mecànica habitual.

Si vostès volen fer demagògia política, miri, és el seu problema i li dic una vegada més: el Govern té la responsabilitat de governar, de donar solucions als problemes d'aquesta comunitat. Afortunadament en aquests moments el Govern està en mans nostres i nosaltres el que tractam de fer és això, donar solucions als problemes que es plantegen en aquesta comunitat, no de fer lectures polítiques. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 1737/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a senyalització en català al túnel de Sóller.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a

la senyalització en català del túnel de Sóller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Ara fa poc més d'un any, el Sr. Conseller de Foment em contestava, a una pregunta: "senyor diputat, vostè pot ser que de català en sàpiga molt, però de rètols dins túnels no en sap gens. Ha de saber que un rètol d'aquest tipus no es fa com un rètol normal, que es pinta en 24 hores i està posat; aquests rètols solen tardar una sèrie de mesos". De mesos parlam avui també, ara, una altra vegada? Jo crec que han passat 12 mesos, un any; vaig passar no fa gaire dies pel túnel esmentat, i vaig veure els mateixos rètols que hi havia el dia que vaig fer la pregunta.

Sr. Conseller, han passat 12 mesos. Son suficients per als rètols dins els túnels?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, Sr. President. Sr. Crespí, sí, sí, efectivament, són suficients, perquè estan retolats els exteriors en castellà, en català i en altres idiomes i, efectivament, en aquelles hores li vaig dir que vostè no tenia idea de rètols en català dins un túnel, i és vera, supòs que vostè ho reconeix, i també li reconec a vostè que fa 12 mesos haguéssim pogut posar la retolació en català dins el túnel. Per què ha passat això?, perquè entre la constructora, quan es va acabar la construcció, i l'exploradora que ho duu en aquests moments hi ha hagut un malentès i, per tant, aquesta qüestió -que li reconec que en 12 mesos haguéssim pogut posar perfectament aquest rètol- no s'ha posat. Per consegüent, des de fa una sèrie de mesos estam al darrere d'aquesta possibilitat, que d'una vegada vostè no tengui necessitat d'haver de tornar a demanar aquesta qüestió. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Crespí, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President, i gràcies al Sr. Verger. Ja sé un poc més de rètols dins els túnels. Esperem que la pròxima vegada que la pròxima vegada que hi passi ja estiguin posats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Verger.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Crespí, jo el comprenc, a vostè; els ciutadans de Sóller em diuen el mateix, estan tan preocupats per la retolació en català dins el túnel que cada dia em criden i em diuen: "Eh!, conseller, a veure si fas via en això". No n'hi ha hagut ni un, que s'hagi preocupat per aquest tema, ni un. Això no vol dir que no ho facem, però no n'hi ha hagut ni un que s'hagi preocupat per aquesta qüestió perquè, realment, allò important..., sap què els pica, als ciutadans de Sóller?, idò que no els augmentem la taxa, que aquells que són dubtosos, que tenen una flota d'autocars, mantinguem la subvenció perquè no hagin de pagar. Això és el que preocupa de veres els ciutadans que empren aquesta infraestructura, que crec que va ser un encert i que crec que estan molt satisfets de l'obra que es va fer. I li torn a reconèixer, a vostè, a la pregunta que em feia, que efectivament hi ha temps suficient per haver posat ja la retolació en català que tant preocupa els ciutadans d'aquestes illes.

I.17) Pregunta RGE núm. 1722/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a data prevista d'entrada en funcionament de la dessaladora de la badia de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la data prevista d'entrada en funcionament de la dessaladora de la Badia de Palma. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, també preocupa els ciutadans d'aquestes illes i preocupa els socialistes les circumstàncies que estan succeint en la construcció de la dessaladora de la Badia de Palma. Des del 14 de novembre, en què es va iniciar el termini del contracte amb la firma de l'acte de replanteig, inici de l'obra, han passat quatre mesos dels 18 que tenien de termini, i en aquests quatre mesos, pel que sabem, han fet net el solar i han preparat una modificació del projecte, una modificació de projecte, una reforma de projecte que, com sempre, és normal que suposi pròrrogues a l'execució, que no sabem quan estarà -ni tan sols- aprovat definitivament perquè encara no hi està i, per tant, en aquest moment ens demanam, a la vista d'aquesta falta d'actuació i d'aquesta ja primera modificació del projecte, quin és el termini, en aquest moment, en què està previst l'acabament de les obres i l'entrada en servei de la dessaladora de la Badia de Palma, si donarà aigua el mes de gener del 1999 com es va comprometre el conseller Sr. Rami, de Medi Ambient, davant aquest parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramis, en tot cas, Sr. Triay. Gràcies.

Seré molt clar i molt directe. Miri, el contracte per a l'execució, com vostè sap, es va firmar el dia 7 de novembre de l'any 97; l'acte de replanteig, com vostè ha dit, es va produir el dia 14 de novembre; l'inici de les obres va ser tres dies després, es va fixar per a dia 17 de novembre. La data d'execució, el termini d'execució s'ha fixat, es va fixar en el seu moment, en 18 mesos des de l'inici d'aquestes obres; per tant, ens referim a dia 17 de maig de l'any 1999, data que, a pesar de totes les vicissituds que s'han plantejat fins ara, en aquests moments es manté i que, per tant, és la data prevista de posada en marxa.

Òbviament, un cop acabades aquestes obres, el seu director, el director de les obres, sol·licita aquesta recepció formal que és la qual vostè feia referència a la seva pregunta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller Ramis -perdoni si no he pronunciat amb totes les lletres el seu llinatge, amb anterioritat-vostè, el dia 11 de novembre, aquí, amb molta de retòrica i molt d'èmfasi, en un petit paràgraf que jo titulo "Això és gestió!", vostè va dir: "Dins la gestió que ha fet el Govern hi ha el compromís, per part de l'empresa concessionària, d'executar aquesta obra en 12 mesos, no en 18, com estava previst; per tant, per estar en condicions de donar aigua no en el maig del 99, que eren els dubtes que vostè tenia" -es referia a mi- "sinó el mes de gener del 99, abans, fins i tot abans", i acabava: "això és gestió!".

Sr. Conseller, vostè ja no hi ha pensat, en la gestió que havia fet el dia 11 de novembre quan va prometre que el mes de gener -"Això és gestió!"- estaria funcionant. Què passa?, que ens va enganar? Jo li vaig demanar immediatament còpia del contracte perquè volia veure -"Això és gestió!"- allà a on deia que el mes de gener estaria en funcionament, però vostè em va contestar que, clar, el contracte, vostè no el tenia perquè, el contracte, el fan a Madrid, vostè no té còpia del contracte. És una llàstima que el Govern balear, que és el que fa la gestió d'aquesta obra, que és el que l'ha de rebre, no tengui còpia del contracte, és una llàstima perquè, clar, aquest contracte no diu, com vostè, que el mes de gener donarà aigua.

Ara avui ens ha dit que, de moment, no hi ha canvis; que, a pesar dels problemes, el mes de maig funcionarà. Bé, ara ja són sis mesos més que el mes de novembre. Ja no és gestió, això; això ja és contracte, això ja no és el que vostè havia dit aquí amb força: ho va dir amb molta força, em va impressionar, fins i tot, i em vaig dir: "d'aquí a tres o quatre mesos faré una pregunta, a veure què tal va això", i la faig avui, i pel que veig, canvis en el

projecte, pròrrogues inevitables..., vostè està perdent el control de la situació. Aquesta és una obra importantíssima, probablement l'obra més important que té encomanada dins aquest període la seva conselleria i, per tant, crec que prest haurem de començar a preparar les rogatives perquè el maig del 99 hi hagi aigua de pluja, perquè em pens que aquesta màquina encara no estarà en funcionament. Voldria equivocar-me perquè és massa important, aquesta qüestió, però els mesos passen, comencen a modificar-se els projectes, vostè es fa enrere, ja, dels compromisos que aquí va assumir i, per tant, començam ja a tremolar. Sr. Conseller, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Triay, això és gestió; això és gestió perquè, a pesar de tots els problemes i de totes les vicissituds que s'han plantejat, que supòs que en el transcurs de l'obra, com és natural i vostè ho sap, precisament, millor que ningú, és natural que es plantegin problemes i que es plantegin vicissituds, mantenim, continuam mantenint, en aquests moments, la data d'acabament de les obres. Òbviament això no és obstacle, Sr. Triay, perquè, si les obres es poden avançar, s'avancin.

Per altra banda li he de dir que compartim amb vostè la preocupació per aquesta obra, per la importància d'aquesta obra, i per això hi dedicam temps, esforços i, sobretot, molt de control. Miri, Sr. Triay, no s'alarmi, no comenci a fer rogatives, no es preocupi: el Govern d'aquesta comunitat és un tema que té molt present, és un tema que és un compromís que tenim adquirit, i el maig del 99, en qualsevol cas, o abans, Sr. Triay, o abans, la dessaladora donarà aigua a la Badia de Palma. Aquest és el termini que tenim fixat, aquest el termini que mantenim i aquest és el termini que en aquest moment es planteja en aquest parlament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 1673/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup

Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a al•legacions al Pla territorial parcial del Pla de Mallorca.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a les al•legacions al Pla territorial parcial del Pla de Mallorca. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Després d'una intervenció tan injusta, al nostre parer, com la del Sr. Triay, jo crec que hem de donar, el nostre grup, a cadascú el que és seu; una bona mostra d'aquesta gestió d'aquest govern feiner, en marxa, eficient com ell totsol, la trobam en el Pla territorial del Pla de Mallorca. Només fa set anys que aquest parlament va aprovar els criteris, i en només set anys i tenint un bon finançament, i malgrat tenir majoria absoluta, ja s'ha produït l'aprovació inicial. De fet el 10 de juny del 97 es va produir l'aprovació inicial. Ara només fa mig any que ha acabat el termini de presentació d'al•legacions i estam convençuts que s'hi està fent feina, i feina, i molta feina per contestar-les. Probablement s'han de reunir tots els afectats, com es farà amb els promotors d'urbanitzadores perquè, evidentment, potser s'ha de negociar qualsevol cosa un per un, i des d'aquesta -diríem- comprensió del nostre grup d'aquest treball incansable i infatigable del conseller, li voldrem demanar quan té prevista el Govern balear l'aprovació definitiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, tot i que fa molt de temps que es va firmar el conveni, en absolut, Sr. Alorda, fa set anys; en absolut; li record que va ser el novembre de l'any 93 -repassi les seves dades- quan es va signar el conveni entre els consellers d'Economia i Hisenda i Obres Públiques i la Mancomunitat del Pla. El gener del 94 es va adjudicar aquest concurs -estic repassant tot el procediment perquè vostè no se'm perdi- i l'abril del 94 es va constituir la comissió de seguiment; el dia 10 de juny del 97, després de nombrosíssimes reunions de tècnics municipals, equip redactor, aprovació de treballs complementaris, es va aprovar, efectivament, inicialment aquest pla territorial parcial de Pla de Mallorca. El dia 15 de juliol del 97 es va publicar al *BOCAIB* la primera exposició i la segona, que fa finalitzar el dia 30 de novembre -repassi les seves dades, no el 15 d'octubre com diu vostè a la pregunta formulada; per tant, torni a repassar el seu arxiu perquè veig que el servei d'informació no li funciona massa bé- dia 30 de novembre, com li dic, va acabar el termini d'exposició pública. Òbviament, al mateix temps es varen sol•licitar tots els informes als ajuntaments inclosos dins el seu àmbit, Delegació del Govern, i a tots els organismes i entitats que s'assenyalen a la pròpia comissió, a la comissió de seguiment.

Clar, abans de procedir a l'aprovació definitiva, i a la vista d'aquestes consultes, al•legacions, que s'han fet, s'ha de redactar el text que, com vostè sap, serà sotmès novament a la Comissió de Coordinació de Política Territorial per a l'aprovació provisional. Si, com a conseqüència d'aquests canvis, al•legacions que es facin, informes rebuts o perquè ho acordàs la mateixa comissió, s'introdueixen modificacions substancials,

vostè sap que hi tornarà a haver nova exposició pública amb noves al•legacions. Una vegada tot aquest procés, llarg, que vostè coneix, estigui acabat, s'eleva al Consell de Govern de la Comunitat Autònoma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Ara mateix no tenc quin dia va acabar el termini de presentació i, si és aquest, el rectifico. No des del moment en què es varen aprovar els criteris: els criteris per a la redacció del Pla territorial parcial de Pla de Mallorca es varen aprovar en aquest parlament el dia 10 de febrer del 1991, Sr. Conseller. Repari; si varen estar dos anys a firmar un conveni amb la Mancomunitat, això ja forma part dels incompliments. Aquest parlament va aprovar uns criteris el 10 de febrer del 1991; és a partir de llavors que jo dic que fa set anys. Molt comprensiblement, com vostè ha pogut veure.

Per altra banda, la pregunta que vostè no m'ha contestat és quan té prevista el Govern balear l'aprovació definitiva. Ens agradaria saber si hi ha qualque mena de previsió. I, per cert, només també incidentalment, si té intenció de ficar-se amb el funcionament de qualsevol altra institució, li agrairia que em digués dia i hora i fòrum per discutir qui fa què i qui no feia res, i si em diu aquest dia i hora ens veurem per parlar d'una altra institució, i vendria jo personalment molt gustós, però, en qualsevol cas, ara li agrairia que em contestàs la pregunta que li faig: quan té previst el Govern balear l'aprovació definitiva? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, jo crec que li he dit bastant clar: li he parlat de la firma del conveni. Òbviament, fins que el conveni no està firmat no es poden posar actuacions en marxa; òbviament, la firma d'un conveni amb uns tercers també depèn d'aquests tercers, no depèn només

de la voluntat del Govern, i això vostè, Sr. Alorda, que té tanta responsabilitat dins altres institucions, ho hauria de saber.

Em diu que no li responc, a part d'altres coses, de tirar-me el guant i tal, m'he sentit un poc un *mosquetero*, però miri... No, a part d'altres coses -jo en això no hi entraré- li he de dir que no està en mans del Govern, en aquests moments, donar-li una data. Jo li he explicat quin és el procés; aquest procés no depèn del Govern, depèn de tercers, informe de tercers, de noves exposicions públiques, d'al·legacions que en aquest moment ni tan sols ens han fet; com vol que li doni una data, Sr. Alorda? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.19) Pregunta RGE núm. 1739/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resposta a sol·licitud de documentació.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resposta a sol·licitud de documentació. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. La resposta deman que sigui transcrita i queda explicitada en els seus termes.

Quan pensa el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports contestar les sol·licituds de documentació RGE núm. 173/98, 174/98, 175/98, 176/98, 177/98 i 178/98?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Aquesta setmana li remetrem les preguntes al Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, agraeisc que es fixi un termini el Sr. Conseller. Esper que des de la remissió a la Conselleria fins a l'arribada a aquest parlament no passi molt de temps, simplement per recordar que enguany estam en una situació molt excepcional en aquesta comunitat, tenim un gran desconeixement sobre en què s'empren els doblers transferits; el Sr. Conseller va explicar que el pressupost venia així perquè no podia venir d'una altra manera. Està bé així, però sàpiga, Sr. Conseller, que necessitam aquesta documentació per fer una crítica justa, perquè si no la tenim potser la feim injusta, i no ens agradaria. Per tant, jo li agrairia que tota aquella documentació que ens ha de permetre conèixer l'evolució d'allò que vostè fa, jo crec que tenir-la va en bé seu i en bé de tots els ciutadans d'aquestes illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Li agraeisc que reconegui que té un gran desconeixement de certs temes, i li agraeisc també el seu tarannà i la seva voluntat de fer una crítica justa i constructiva, i esper també que, dels temes que vostè coneix, també vulgui fer una crítica justa i constructiva i no una crítica totalment fraudulenta dels temes que vostè coneix perfectament.

I.20) Pregunta RGE núm. 1735/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a substitució dels turbohèlices per reactors.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a substitució de turbohèlices per reactors. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President de les Illes Balears, el mes de novembre, el mes d'octubre, es va iniciar un problema, que és la substitució de reactors per turbohèlices a alguna de les línies que Iberia mantenia a les Illes Balears, i que va provocar un rebuig generalitzat de l'opinió pública, també del Parlament per unanimitat, i que va donar lloc a gestions tant del mateix president de les Illes Balears com del conseller de Foment, gestions a Palma i a Madrid amb la companyia Iberia, crec que infructuoses perquè no hi ha hagut canvi en aquesta -diguem- subcontractació a Air Nostrum amb aparells turbohèlices de línies que Iberia o Aviaco servien amb reactors.

A la cimera que el Govern balear va celebrar a València amb el Govern valencià el mes de febrer, una de les conclusions que es varen fer públiques amb gran notorietat als mitjans de comunicació va ser que el president de la Comunitat valenciana, el president Zaplana, el Govern de la Comunitat valenciana, donava suport a les peticions del Govern balear, del president de les Illes Balears i que, per tant, amb diferents paraules: uns deien que pressionaria, uns altres deien que gestionaria, en una paraula, que interviendria activament a l'empresa Air Nostrum, que serveix aquestes línies per compte d'Iberia, per tal que els turbohèlices fossin substituïts, la qual cosa semblava una bona línia, un bon camí, donat que aquesta companyia Air Nostrum és generosament subvencionada pel Govern de la Comunitat valenciana. Però fins ara els resultats que hem obtingut d'aquestes gestions han estat nuls; més bé hi ha hagut una rèplica de la companyia Air Nostrum en el sentit que no pensa canviar aquests avions a les línies de les Illes Balears i, per tant, jo deman al president que ens faci una valoració d'aquest problema i de les gestions del president Zaplana o del Govern de la Generalitat valenciana per tal de resoldre'l. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, estic content que vostè afegeixi una altra pregunta; vostè havia fet una pregunta i ara en fa una altra. A la que havia fet realment jo li contest que jo no sol fer valoracions de les actuacions de presidents d'altres comunitats autònomes.

A la segona pregunta que vostè ha fet avui, miri, jo no estic totalment d'acord amb vostè, però sí estic d'acord, probablement, amb la voluntat que existeix un problema i que hem d'intentar i estam intentant solucionar-lo. La situació d'avui ja no és la que era en el aquell mes d'octubre, digui vostè el que digui; avui vostè no va a Bilbao amb un vol de turbohèlice quan abans hi anava, ni se'n va a Màlaga, no se'n va a Sevilla, quan abans tenia problemes per trobar aquestes línies. Avui la situació que -també li he dir sincerament- més em preocupa, que és la dels vols interinsulars està garantida; avui els vols interinsulars, cosa que altres comunitats autònomes també insulars tenen molts de problemes per estar com estam nosaltres, avui està, sí, garantida la comunicació amb aquest tipus d'aviació i, efectivament, queda encara alguna cosa per solucionar i la nostra voluntat és intentar, també, solucionar-la. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President de les Illes Balears, avui la situació és la mateixa que el dia que el Govern i vostè es van reunir amb el Govern de la Comunitat valenciana, exactament la mateixa; per tant, jo el que li deman és per les gestions que allà van encaminar, i a les quals vostès es van preocupar de donar una importància mediàtica substancial. Per tant, jo el que li deman és quin és el resultat d'aquestes gestions, què s'ha aconseguit d'aquell anunci de gestió a favor de les Illes Balears o dels seus interessos del president Zaplana amb la companyia Air Nostrum; perquè si el resultat és nul, com sembla ser, -es dedueix de les seves paraules- si estam davant unes gestions fracassades d'una manera continuada per tal de millorar la situació del transport aeri a les Illes Balears, jo li vull recordar les seves pròpies paraules, quan vostè el mes de novembre va dir que "mantenir els vols amb avions de turbohèlice entre les illes és un error d'Iberia i que si la companyia de bandera no rectifica, que tot pot ser -i ho ha encertat- emprendrem altre tipus d'actuacions".

Per tant jo li deman, davant aquesta no rectificació i davant aquest fracàs del darrer cartutx que s'ha utilitzat per tal d'evitar aquests avions de baixa velocitat, incòmodes, renouers, a més de tenir poques places, que serveixen determinades línies, quines són aquests noves actuacions que el Govern balear pensa emprendre d'acord amb les seves pròpies paraules del mes de novembre, quines són les actuacions d'altre tipus que vostès pensen dur endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sr. Triay, s'embulla, vostè s'ha tornat a embullar, ara; o jo no m'acloresc o vostè s'embulla. A veure, vostè no ha dit, ha fet la pregunta dient que els consellers havien fet les negociacions amb Iberia i que no havia canviat res? La pregunta que ha fet és la de València, però quan ha formulat la pregunta m'ha demanat per allò d'Iberia i m'ha dit que no havia canviat res. Clar, jo comprenc que vostè, potser, s'embulli, però tenc tota la predisposició per aclarir-li els conceptes. Escolti, el problema que es va suscitar amb Iberia -li repetesc- el resultat sí que és distint, i vostè això no m'ho podrà negar; insistesc amb Bilbao, insistesc amb Sevilla, la línia de Màlaga coberta amb una altra companyia, i la intensitat, que pràcticament s'ha duplicat, de les connexions amb aquesta franja, pràcticament, de València. Li he dit que hem garantit el tema que a nosaltres, per prioritat -no és que els altres no ens preocupin, però per prioritat- ens preocupa més, que són els vols interinsulars. En aquests moments nosaltres, cosa, insistesc, que no passa a Canàries, per exemple, -ja voldrien estar en aquestes condicions- tenim garantit el tipus d'avió reactor amb companyia pública; naturalment les privades faran el que trobin. Insistesc, això respecte a la primera pregunta.

A la segona pregunta no entraré en valoracions, però el que sí li dic és que esperi un poc, esperi un poc a veure com acaben les coses que s'estan negociant, tenguí un poc de paciència i, en tot cas, tenguí una cosa ben clara: la nostra voluntat és la mateixa que la seva, és a dir, si els poguéssim canviar, si jo pogués firmar un decret demà mateix per canviar ho canviaria, eh!, i si no en sabem més jo li deman que ens ajudi, en lloc de fer, probablement, una oposició que no ens condueixi a res ens ajudi perquè estam del mateix costat i estic segur que ni jo ni vostè volem aquest tipus d'avió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.21) Pregunta RGE núm. 1581/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damia Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a ajuts de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Damia Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a ajuts de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. Sr. Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Fa devers un mes, el conseller d'Educació, Cultura i Esports va visitar la fira d'art Arco, que se celebra a Madrid; hi va anar acompanyat d'altres polítics, d'algun fotògraf, i probablement allà va succeir que mentre anava visitant els diferents galeristes de les Balears, els galeristes de les Balears li plantejaren la conveniència que el Govern balear els donàs algun tipus d'ajuda, cosa que no fa, i aleshores el conseller se'n va sortir dient que l'ajuda que els donaria consistiria a comprar-los quadres. A mi m'agradaria saber si el conseller i el Govern en general es planteja la possibilitat d'ajudar els galeristes de les Illes Balears sense que l'ajuda se subordini a adquisició d'obres que aquests galeristes puguin comerciar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Naturalment que la visita a la fira d'Arco i la decisió que es va prendre de comprar una obra a cadascun dels galeristes de Balears allà desplaçats, no es va improvisar de la manera que conta el Sr. Pons. Però, en fi, jo crec que l'important d'aquesta decisió és precisament ajudar els autors joves, i això és el que ens vàrem plantejar. I per una altra banda, també reconèixer dins les petites possibilitats pressupostàries l'esforç que fan moltes galeries de Balears per anar a fires fora de la nostra comunitat, i en aquest sentit, crec que aquesta mesura va ser una mesura encertada per ajudar els autors joves i més que per ajudar-los, per reconèixer l'esforç que fan aquestes galeries que duen el nostre art fora de la nostra comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Els galeristes de les Illes Balears, segons les seves pròpies dades, destinen anualment uns 80 milions de pessetes per acudir a fires d'art externes a les Illes Balears que van des d'Arco a Madrid fins a alguna de Barcelona, fires dels Estatuts Units i fires del centre d'Europa. Jo particularment crec que recórrer com a solució d'ajut a aquestes galeries, a aquestes compres, és gairebé, jo diria, insultant per a les galeries, perquè és evident que això serà un ajut insignificant per a elles, i, a més a més, una altra qüestió important, tornàs a ser una manifestació que el Govern balear deixa d'atendre una obligació que té que és promoure la cultura de les Illes Balears fora de les Illes Balears, i evidentment la manera de fer-ho és establir línies d'ajut als galeristes i, evidentment, que siguin línies d'ajut, per dir-ho d'alguna manera, absolutament no lligades a tractes mercantils, amb la qual cosa, repetesc, estic segur que els galeristes no quedaren satisfets, i evidentment si el Govern ha d'establir línies d'ajuts a artistes joves o línies a galeristes, en qualsevol cas, em sembla que allò que seria decent seria que passassin per col·laboracions no lligades a operacions mercantils. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo no sé si vostè ha parlat o no amb els galeristes allà presents, a mi en cap cas no m'han dit ni que se sentissin insultats ni que no estiguin satisfets, més aviat tot el contrari. En qualsevol cas, vostè introdueix un altre element de debat que és el de la política general d'ajudes a autors joves i a galeristes especialment per anar a fora de la nostra comunitat i per desplaçar-se dins la nostra comunitat. Nosaltres crec que sí que estam fent un esforç en aquest sentit, que no ho tenim desatès, que es pot continuar fent molta feina en el futur i que haurem de continuar fent molta feina en el futur.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.22) Pregunta RGE núm. 1637/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del consell d'administració d'Ibasan per adquirir l'edifici.

Passam a la darrera pregunta que formula el diputat Sr. Pere Sampol, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris del consell d'administració de l'Ibasan per adquirir l'edifici. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. L'article 38 de la Llei de societats anònimes estableix que les ampliacions, les aportacions de capitals no dineràries a societats anònimes requeriran un informe elaborat per experts independents designats pel registrador mercantil. Bé, hi va haver l'any 92 una ampliació de capital a una societat anònima i l'aportació d'un dels socis va ser un edifici, l'actual edifici d'Ibasan. L'agent de la propietat immobiliària independent designat pel registrador mercantil, va taxar aquest edifici dia 11 de juny de l'any 1992 en 33.500.000 pessetes. D'una manera sorprenent, almanco fins ara, tres mesos més tard, dia 15 de setembre del 92, el consell d'administració d'Ibasan comprava aquest edifici per 95 milions de pessetes, quasi tres vegades el seu valor. Quins criteris va seguir el consell d'administració per pagar aquest preu per aquest edifici?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Sampol, tot i que, com vostè sap, moltes vegades els valors cadastrals o els valors de taxacions pericials o els valors de mercat, que són aquells que fixen dues parts lliurement a l'hora de fer una operació de transmissió de patrimoni, tot i que, com vostè sap perfectament, moltes vegades no coincideixen i per tant es poden donar diferències, disfuncions entre un preu i l'altre, jo li he de dir que l'Ibasan a l'hora d'adquirir va manejar sis criteris molt clars que són els següents: en primer lloc, òbviament la necessitat de tenir uns metres d'oficines, de despatxos adients, suficients per a l'Institut Balear de Sanejament; en segon lloc, aprofitar l'avinentsa de l'oferta que s'havia fet al mateix edifici de la conselleria, la qual cosa, de qualque manera, revaloritzava la seva propietat, tenint en compte que així es tenien tots els baixos i tota la planta de despatxos d'aquest edifici; en tercer lloc,

òbviament, també, com a conseqüència, impedir que en aquest edifici que és l'edifici de la conselleria, un d'ells, el més important, on hi ha la seu, s'hi posassin negocis inconvenients o no desitjats tals com un supermercat, que a un moment donat va semblar que s'hi anava a instal·lar; en quart lloc, un preu de mercat, un preu de mercat tenint en compte la situació i que és un local que permet transformar-lo en oficines sense pràcticament cap cost, com es va fer; en cinquè lloc, la possibilitat de futures ampliacions de la pròpia conselleria, atès que està ubicada dins aquest mateix edifici; i, per acabar, li he de dir que l'Ibasan, en aquest cas, fins i tot, va prioritzar els interessos de la conselleria, que estava ubicada en aquell mateix edifici, fins i tot per damunt dels propis interessos de l'Ibasan en tant és possible que continuar anant de lloguer hagués estat una solució a curt termini, fins i tot, més econòmica.

Aquests són els criteris que es varen utilitzar, Sr. Sampol. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, el cert és que són uns criteris crec que dignes de tenir a compte, però que no justifiquen que es tripliqui el preu d'un immoble en tres mesos. L'agent de la propietat immobiliària independent ho va valorar en 107.000 pessetes el metre quadrat, i vostès el compraren a 303.000 pessetes el metre quadrat. Al mateix tècnic, Sr. Joan Galmès Arbona, un periodista li va demanar quina opinió tenia, en què s'havia basat per valorar aquest immoble, i va explicar que a les seves previsions va tenir en compte el valor cadastral, el valor de mercat i les possibilitats de creixement d'aquesta zona, i va afegir, "la seva conclusió és que el venedor va fer un bon negoci", un bon negoci.

Hem de tenir en compte, a més, que aquesta valoració no era una valoració feta a la baixa, en el cas que el propietari hagués pogut influir damunt aquest agent, perquè era una aportació de capital, per tant li interessava al propietari que fos la màxima valoració possible perquè podria adquirir més accions. En tot cas, en tot cas, i ara ja li donaré una opinió que supòs que a vostè no li interessa, però jo quedaré més satisfet si la hi don, crec que amb aquest edifici només s'ha reproduït la història de Can Salas, que se'n varen pagar 400 milions per un edifici que un agent de la propietat immobiliària independent va taxar en manco de 100, que s'ha reproduït la història de la Conselleria d'Agricultura, que el Govern ja va pagar tres vegades el valor de mercat d'aquell edifici, i ara ens tornam a trobar que amb els doblers de tots vostès miren molt prim. Gràcies. Molt poc prim, vull dir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per tancar aquesta pregunta.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, jo, les valoracions que vostè faci, Sr. Sampol, sí que m'interessen. El que passa és que òbviament aquestes valoracions únicament i exclusivament polítiques que fa, que per una altra banda ens hi té bastant acostumats, o sigui que tampoc no em vénen molt de nou, li he de dir que m'interessen, però la veritat és que no les puc tenir en compte. Jo el que puc tenir en compte són aquests criteris clars que li he posat davant, que si vostè els ha volgut entendre els ha entesos i, si no, estic segur que tanmateix que hi havia res a fer, no els ha volgut entendre, per tant, miri, a mi em sap greu, li ho explicaré tantes vegades com faci falta, però aquests són els criteris que varem manejar. En tot cas, el que sí li he de dir és que el preu que es va pagar no triplica el preu, el preu que es va pagar triplica el preu que vostè o un tècnic, un valorador, un perit, ha donat. Miri, perits i valoracions n'hi ha tants com persones que s'hi dediquen. Això és un referent, òbviament és un referent, com ho pot ser també, i jo crec que aquest és el referent bo, el preu de mercat que es va pagar, que és aquell preu que a un moment donat el que venia i el que comprava varen posar d'acord. Vostè i jo respectant també l'opinió de qualsevol expert també del seu, em diu que el seu expert va dir que havia fet un bon negoci el venedor. Jo li dic que el bon negoci és precisament i així ho diu precisament la saviesa popular mallorquina quan tots dos hi guanyen. Jo crec que l'Ibsan també va fer una bona adquisició, també el venedor va vendre a un bon preu, per què no?, no hi ha cap problema, i, per tant hi sortirem guanyant tots dos, que és com ha de ser. Les altres interpretacions, Sr. Sampol, què vol que li digui, una més a les quals vostè ens té acostumats, ni cas. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTEs INSTITUCIONALS I GENERALS de la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, RGE núm. 5910/97.

Acabat aquest primer punt de l'ordre del dia, passam al segon punt, debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la proposta de la reforma d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. El debat es durà a terme seguint el procediment acordat a la Junta de Portaveus de dia 19 de març passat, i es realitzaran set debats parcials. El primer correspondrà a les esmenes i als vots particulars que s'han presentat als articles d'1 a 9 de l'Estatut. El segon, les esmenes i vots particulars presentats als articles 10, 11 i 12. El tercer correspon a les esmenes presentades per a la creació d'un nou article 12bis fins al 17. El quart, a les esmenes i vots particulars

presentats al títol III, capítol primer, segon i tercer, articles 18 a 36. El cinquè, a les presentades a l'article 37 a 40. El sisè correspon a la resta d'esmenes i vots particulars mantinguts als articles 41 fins al final. El darrer debat correspondrà a la fixació de posició de cada grup en relació a la globalitat de la proposta de reforma, i es farà abans de la votació pública per crida i per illes. Les votacions de les esmenes, vots particulars i dels articles de la proposta es faran avui matí, a les dues, hi haurà la primera votació, fins a les dues no hi haurà votació; i avui capvespre, tenim previst o es pot preveure una hora inicial, a les set i mitja, si arribada aquesta hora no ha conclòs el debat, la votació es produirà en el moment que acabi el debat.

Per tant, començam el debat número 1, corresponent a les esmenes i als vots particulars als articles 1 i 9, ambdós inclosos. Veurem primer les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt, que són la 391 a l'article 1, la 392, la 462, la 464, la 467 a l'article 3, la 393 a l'article 4, 468 a l'article 6. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula la seva portaveu Sra. Maria Antònia Munar, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Anunciar, des del primer moment que Unió Mallorquina, dirà no a la reforma de l'Estatut que es presenta avui aquí pel Partit Popular. Nosaltres entenem que és la reforma de la por, i ho entenem. Entenem perfectament que els representants del Partit Popular de les Illes Balears tinguin por a enfrontar-se amb els seus companys de Madrid, no és d'estranyar després que, a un moment determinat, siguin capaços des de Madrid a dir que una persona elegida per aquestes illes i per una majoria absoluta, se n'ha d'anar a casa seva i ha de deixar de ser president. Davant fets tan contundents, entenem que els representants de les Illes Balears no s'atreveixin a fer una defensa de l'Estatut d'Autonomia tal com cal per defensar la nostra terra.

Han passat quinze anys de l'Estatut, tots som conscients de la seva importància, dels avanços positius que es poden tenir i fer amb un estatut d'autonomia com cal. Tots som conscients també del que s'ha avançat dins l'Estat espanyol amb l'estat de les autonomies, molts dels representants que avui seuen aquí no es pensaven mai que s'avançàs tant sobre aquest. També tots som molt conscients que aquelles comunitats que varen avançar pel camí del 151 són les que en aquests moments es troben en una situació econòmica més important i més interessant, les que tenen més influència política a nivell d'estat. També som conscients que en aquestes comunitats és on hi ha partits nacionalistes que tenen més força i que poden defensar, d'una millor manera, els seus interessos.

Ens estranya, per tant, que no s'hagin volgut acceptar des del primer moment esmenes com les que nosaltres presentam, tan raonables i tan assequibles. En primer lloc, el reconeixement que Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera són unes nacionalitats, també el fet que la nostra llengua, la catalana, és pròpia dels pobles de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera i que és un nexa d'unió entre el que es diuen Illes Balears. Tampoc no entenem la por a recuperar la denominació històrica de les institucions tradicionals d'autogovern de les nostres illes. I és que a finals del segle XX, els responsables polítics d'aquesta comunitat, la veritat és que tenen por i no tenen responsabilitat política suficient, per, de qualque manera, defensar el que són els trets diferencials d'aquest país. No s'atreveixen a dir que Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera són nacionalitats. Per això, el terme de nacionalitat no podem acceptar, com ha volgut pretendre el Partit Popular, que és un recurs retòric o romàntic, el que el nostre Estatut d'Autonomia reconegui, d'una manera fefaent aquesta realitat, que Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera són nacionalitats diferents i diferenciades del que és Castella, La Rioja, Andalusia, constitueixen si més no un punt de partida per a un futur desenvolupament estructural de les Illes Balears, un desenvolupament en tots els àmbits, el social, el cultural, l'econòmic, el fet de la compensació insular de què tantes vegades hem parlat.

En aquest sentit, Unió Mallorquina, i jo crec que qualsevol partit d'aquesta cambra amb un mínim de responsabilitat i compromís amb aquestes illes, no pot renunciar, és més, no volem renunciar al que és un fet, ser una nacionalitat històrica, i ho som. Crec que és absurd que no s'atreveixin des del Partit Popular a reconèixer aquest fet, i a més ho entenem encara manco quan a un primer moment es va presentar la reforma de l'Estatut considerant que érem una nacionalitat, o tres, quatre nacionalitats. No entenem per què després es va, a través d'una esmena, d'una autoesmena del Partit Popular, es va modificar. A més tampoc no entenem la mala consciència del mateix Partit Popular que a un moment determinat diu que no renunciem que se'ns reconegui com a nacionalitat, tant de bo, qualsevol dia ens trobarem que renunciem vostès que som unes illes, perquè resulta que al Govern de Madrid no li interessa que siguem unes illes. I tampoc no renunciem, és clar, a poder avançar en el que és l'autogovern.

Jo crec que tot això significa, simplement, mala consciència. I no entenem que el Partit Popular pugui renunciar a uns fets tan importants i tampoc no entenem que el PSOE li pugui donar suport, com sembla ser que li donarà, per pactar la reforma dels mínims que demostra i deixa clara la manca de voluntat política, de compromís d'aquests partits amb la nostra terra.

Denoten, simplement, que estan, una vegada més, a les ordres de Madrid, subordinats al centralisme, a les direccions del seu partit, obviant i eliminant el terme nacionalitat, no només renunciem a institucionalitzar una realitat, sinó que renunciem a dotar de dignitat i de rang, un rang que durant quinze anys no ha tengut mai aquesta comunitat.

Han fet renúncia a aspirar a un autogovern ple, capaç d'imprimir un vitalisme que necessita aquesta comunitat, no és suficient que a l'exposició de motius s'acompanyi i es digui que no renunciarem a considerar-nos nacionalitat, és necessari que aquest fet quedi reflectit d'una vegada per totes al nostre estatut. Clar que vostès no podem, de qualque manera, dir això, perquè significaria moltes altres coses, significaria que haurien de donar a entendre als seus de Madrid, que aquests fets diferencials és que tenim una llengua oficial diferent, una llengua pròpia que ha de ser respectada, protegida i potenciada, i això, al Partit Popular, segur, li crearia problemes. També els haurien de donar a entendre que tenim una cultura pròpia, rica, universal, però clar, al Govern d'Espanya ja li basta amb l'Institut Cervantes, i també hauria de quedar clar que tenim una història pròpia que ens determina com a país molt abans de l'existència d'Espanya, però d'això, la veritat és que en passarien un fum perquè ho entengués la Sra. Aguirre. També els haurien d'explicar que tenim un dret civil propi, també els haurien d'explicar que som unes illes, però clar, això implica l'aprovació d'aquest règim econòmic i fiscal especial que vostès saben que no els aprovaran a Madrid, encara que el defensaven amb molt d'entusiasme quan governaven uns altres. Implica que tinguem uns bons mitjans de transport, que no continuem volant en turbo-hèlice, com hem de fer en aquests moments; implica que tinguem unes línies aèries declarades d'interès públic que ara no tenim. I vostès saben que, des de Madrid, a tot això els diran que no.

També els haurien d'explicar que tenim un model econòmic diferent, basat en el turisme, en l'estacionalitat, i que això, de qualque manera significa que s'han de corregir les prestacions socials, la jubilació, l'atur, que tenim problemes en aquests temes, i vostès també saben que des de Madrid no tenen cap interès a corregir això. Implica corregir la pressió fiscal que el PP de Madrid no ha volgut o no ha sabut defensar mai en el Parlament Europeu, i ho han de fer coalicions nacionalistes, encara que, això, sí, sempre al darrer moment, el mèrit és del Govern balear que ja ho va dir, ho va dir abans d'existir, perquè les propostes eren molt anteriors.

Per tant, el reconeixement institucional que som una nacionalitat implica assumir responsabilitats, i és molt clar que aquí, el PP, no les vol assumir i sembla ser que tampoc no les vol assumir el Partit Socialista.

Per tant, Unió Mallorquina sí està disposada a fer un darrer esforç, i sí volem presentar l'esmena que pugui introduir el terme nacionalitat dins el nostre Estatut d'Autonomia. També volem defensar totes les altres propostes que estan dins aquest títol i que, d'alguna manera, podríem resumir en la consideració de l'article 3, dedicat a establir que la llengua catalana és l'idioma oficial de les Illes Balears, el fet que aquesta esmena sigui aparentment *ligh*, és que el que vol no és canviar el sentit de l'article, que sabem que històricament ha estat un article difícil i conflictiu, sinó que el que volem és modificar els aspectes formals. Volem que quedi clar que la llengua catalana és la pròpia dels pobles de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, també que quedi clar que és un nexa d'unió entre les diferents illes, i per això deim que sigui la llengua oficial de les Illes Balears. Però creim que hem d'anar i avançar un poc més en aquesta igualtat plena de les dues llengües oficials, quant a drets i quant a deures. Creim i consideram que aquests quinze anys d'autonomia han estat poc importants pel que és, el mateix que el 12 de normalització lingüística, un avanç important cap a la normalització de la nostra llengua.

També consideram important fer un esforç quant a la defensa i a la unitat lingüística de tots els territoris de parla catalana, no només del Principat de Catalunya, sinó també del País Valencià, de la resta de territoris situats a França o a Itàlia o altres que són independents, com Andorra.

També volem, amb una altra esmena, recuperar el nom històricament més correcte de les institucions d'autogovern, no entenem aquesta mania de parlar de Consell Insular de Mallorca, Consell Insular de Menorca, Consell Insular d'Eivissa, quan hi ha altres noms que ens uneixen molt més a les nostres tradicions, que ens uneixen molt més al que eren les institucions insulars del Regne de Mallorca, creim que seria important recuperar els noms del Gran i General Consell de Mallorca, del Savi i General Consell de Menorca i del Consell General d'Eivissa. Per tant, creim important que l'Estatut d'Autonomia reconegui aquest lligam que hi ha entre les actuals institucions i les tradicionals que varen sorgir per un dret de l'autogovern que, ja fa molts d'anys, varen protegir les llibertats i constitucions del nostre poble.

En definitiva, mantenim totes les esmenes presentades en aquests capítols, no entenem que no es puguin acceptar, per part dels partits centralistes aquests fets que són tan obvis, però no obstant això, he de dir que som optimistes, i per similitud i de la mateixa manera que a un moment determinat aquest estatut nostre fa quinze anys no va tenir el suport del Partit Popular que després el va haver de desenvolupar, i així ens ha anat, no dubtin, senyores i senyors diputats, que seran precisament aquells partits que avui diguin no a aquesta reforma de l'Estatut, els que el dia de demà podran fer una millor reforma d'aquest i desenvolupar en aquestes illes l'autogovern.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat d'aquestes esmenes, procedeix debatre les esmenes i els vots particulars que manté el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Vot particular a l'article 1.1, esmenes 221 a l'article 1, 222, 223 a l'article 3, 224 a l'article 9.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, i diputades. Aprofitaré la benvolença de la Presidència per, en aquest primer torn també fer un petit *introito* a la posició general del nostre grup respecte de la reforma estatutària que avui sotmetem a consideració del plenari, perquè probablement quan fem les fixacions de posició, no sé a quina hora del vespre, estarem, tal volta, en males condicions d'expressar-la i de prestar, fins i tot atenció a les posicions dels diferents grups.

En aquest sentit, ocuparé una primera part de la meua intervenció per explicar que Esquerra Unida també votarà que no a aquesta reforma estatutària, em sembla una mica exagerat dir que aquesta reforma estatutària és la reforma de la por, introdueix un element de dramatisme dins el panorama que jo crec que no existeix realment, això és la reforma del fax, és a dir, és la reforma del fax i del provincianisme que s'aferra al fax per fer la reforma d'un estatut d'autonomia, és la reforma de l'Estatut d'Autonomia que s'ha dissenyat al centre de l'Estat, obeint una política estatal dels dos partits majoritaris que de comú acord han procurat el desenvolupament dels estatuts d'autonomia del 143, per introduir bàsicament la gestió de l'assistència sanitària de la Seguretat Social. Aquest és el gran disseny, això es va anunciar una mica al principi de tot el procés, es preveia un pacte entre els dos partits majoritaris, es preveia que aquest seria l'abast fonamental de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i la veritat és que aquelles prediccions no s'han desviat gens ni mica del resultat final.

No assistim a un procés autònom de reforma de l'Estatut d'Autonomia, no ens hem posat un dia, els membres d'aquesta cambra a pensar i a dir "seria el moment d'avançar en el nostre autogovern, com ho podrien fer?, com ho podrien fer, impulsar, aprovar, les institucions de caràcter estatal?", no és cert, hem començat tard quan des del centre es començava ja nerviosament a copejar amb els dits la taula, com qui dir "aquests de Balears, què fan, que no comencen la reforma de l'Estatut?", perquè efectivament hi havia divergències respecte bàsicament del tema de l'organització institucional, que dificultava iniciar el procés amb garanties d'èxit. Però ha estat un procés, insistesc, no autònom sinó impulsat des de fora, i que per tant des d'aquesta premissa ha tengut el resultat que ha tengut, és a dir, introduïm això que l'Estat necessita per donar coherència a la seva distribució competencial a nivell global, que és el tema de l'assistència sanitària de la Seguretat Social. El Partit Socialista bàsicament ha aprofitat l'avinentsa per introduir determinades modificacions al tema organitzatiu institucional, i poca cosa més. Poca cosa més.

El resultat és que efectivament les Illes Balears en termes absoluts faran una petita passa en el seu camí cap a l'autogovern. Dir una altra cosa naturalment seria faltar a la veritat. Per tant, en termes absoluts, fora de context, podríem dir "això és una petita passa, això és positiu", però si ho situam en el context, ens adonarem que la valoració ha de ser negativa, i per tant el nostre grup ho votarà en contra; que vol dir, com en tots els grups de ciclistes, tothom camina, no hi ha cap ciclista que vagi cap enrere, però lògicament nosaltres continuam ancorats en els tres o quatre del grup que tanca l'assumpte. Tenim n'Eddy Merckx per Catalunya, etcètera, 40 quilòmetres enfora; tenim altres comunitats bastant desferrades del nostre grup. Fins i tot del nostre grup originari, que era el del 143, ja n'hi ha dos o tres que s'han escapat, que és Aragó, que és Canàries, que és el País Valencià; i nosaltres anam cou cou darrere darrere, assumint les competències que ens diuen des de Madrid que hem d'assumir. Situats dins aquest context, la valoració és negativa, i per tant votarem en contra.

El que fa referència als articles d'aquest debat és una bona expressió d'aquesta qüestió. És a dir, en aquest tema, per exemple, de l'article primer, que no és cap beneïtura, des del punt de vista polític és fonamental, el que ha conegut la tramitació parlamentària és un retrocés respecte del plantejament inicial. És a dir, es comença la reforma de l'Estatut d'Autonomia almanco parlant d'identitat com a nacionalitat, que és una mica cacofònic, però en tot cas introdueix la paraula "nacionalitat"; res de l'altre món, s'ha introduït a l'Estatut d'Autonomia d'Aragó, és a dir que tampoc és que es toqui amb un dit el cel, però era un avanç respecte d'aquesta misteriosa identitat històrica que reconeix l'actual Estatut, i que sembla ser que continuarà recollint en el futur. Identitat històrica, fillets, ho té tothom. El Sr. Sampol té una identitat històrica, aquesta aranya, aquesta sala, el Parlament, les amebes... tot té una identitat històrica, i per tant és una pobra definició, i és una pena que estatuts com el d'Aragó parlin de nacionalitat, i que en canvi a les Illes Balears no parlin de nacionalitat.

De la mateixa manera, es corregia una errata de l'actual Estatut, que és parlar del poble de les Illes Balears. Això no és correcte, es pot parlar de les Illes Balears, com deia en principi la ponència, o es pot parlar dels pobles de les Illes Balears, que és la realitat sociològica, la realitat cultural que vivim. Continuam vivint de la mistificació del poble de les Illes Balears, i és un retrocés, en definitiva, que ha viscut la nostra tramitació parlamentària, per quedar ancorats en el tema aquest. Nosaltres presentam una esmena, que parla d'identitat nacional, com a expressió d'aquesta identitat els pobles de les Illes Balears es constitueixen en Comunitat Autònoma per accedir a l'autogovern. Nosaltres pensam que són els termes adequats. En qualsevol cas, si no, mantenir almanco els termes del projecte inicial, el que vàrem votar en plenari, però en qualsevol cas fer retrocessos en temes tan delicats, que fins i tot és una cosa que fa un efecte bastant deplorable, perquè se suposa que aquests conceptes bàsics s'han de tenir clars quan un s'asseu a un parlament en representació de la sobirania popular.

Hi ha un altre tema dins aquest grapat d'articles, que és molt important també, que és la possibilitat o l'impuls que les institucions de les Illes Balears creïn les condicions, o impulsin la creació de les condicions per la igualtat de drets i deures entre el català i el castellà. És un text delicat, que evidentment frega una mica amb una mala posició que es va adoptar a la Constitució de 1978, que efectivament en matèria de drets i deures lingüístics situava en una posició de subordinació a la resta de llengües de l'Estat respecte al que són els drets de la llengua castellana, però en qualsevol cas és una redacció que nosaltres pensam que és incorporable a l'Estatut jurídicament, i que políticament seria molt important fer-ho, perquè jo crec que és una cosa que connecta perfectament amb un elemental sentiment de qualsevol ciutadà conscient d'aquesta comunitat, que entén que com a mínim la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma ha de tenir els mateixos drets i deures de l'altra llengua, que és cooficial. Com a mínim ha de tenir els mateixos; però que no té sentit que en tenguim menys.

Qüestió més de detall, però important també, és que quan es parli de col·laboració amb altres comunitats, es parli de comunitats de parla catalana, i no comunitats que tinguin reconeguda la cooficialitat del català. La referència és evident, al País Valencià hi ha una situació una mica esquizofrènica, on el dret i l'esfera de la política es nega a reconèixer el que és un fet científic i un fet real històric, com és la presència del català al País Valencià. Per tant, parlar de parla catalana i no de comunitats que tinguin reconeguda la cooficialitat de la llengua catalana permet sortejar aquesta qüestió en un sentit positiu.

I després, per acabar, hi ha el tema de l'article 9, que és una mica l'article on s'expressen els grans principis que han d'informar l'actuació dels poders públics a la nostra comunitat autònoma. És un article que qualcú dirà que és filosòfic, poètic, insubstancial, però que de cap manera no es pot considerar així; és a dir, la nostra Constitució, la de 1978 a l'Estat espanyol precisament li dóna una extraordinària importància a tot això, al que són els grans principis que han de conformar l'actuació dels poders públics, els valors que han de conformar l'actuació dels poders públics, independentment de l'aplicació jurídica immediata d'aquests principis o d'aquests valors. Nosaltres tenim un article 9 absolutament minusvalorat, un article 9 que és una espècie de "passa-tu", en fi, un tràmit; i ens agradaria a través d'aquesta esmena que presenta Esquerra Unida, o d'altres esmenes que presenten altres grups, donar-li una mica més d'èmfasi de contingut al que són els grans principis i els grans valors que han d'inspirar la nostra actuació a la Comunitat Autònoma com a poders públics. Gràcies.

Ah!, i una petita qüestió abans que s'encengui el llum vermell. Dir que donarem suport -perquè hem de prendre posició respecte de la resta, no?- al marge que se'ns pugui convèncer del contrari, perquè, clar, aquí prenem posició abans de sentir-nos, la qual cosa pot convertir el debat en una successió de monòlegs; però al marge de reservar-nos la possibilitat que se'ns convenci del contrari, votarem a favor de les esmenes presentades pels altres grups, llevat de la 393, del Grup Parlamentari Mixt, que és precisament la que feia referència a la denominació dels consells insulars. Nosaltres podríem estar d'acord que s'obris la porta que cada consell insular definís la seva denominació d'una manera autònoma, però no d'una manera dirigida inequívocament cap a les denominacions de caràcter històric. No és natural dins els països moderns -i estic parlant d'estats independents, d'estats absolutament sobirans- la reivindicació de denominacions per a les seves institucions que enllacin directament amb l'època feudal. No és l'hàbit normal, no ens sembla en aquest sentit que sigui una recepta que s'hagi d'aplicar de la manera que ho fa l'esmena, i per tant no li donarem suport i ens abstenem, en el sentit que pensam que sí es podria obrir la porta a una autodenominació per part dels consells insulars segons el seu parer, però no exclusivament o només per reivindicar noms històrics d'èpoques ja, la veritat, molt pretèrites i que de cap manera connecten ni amb la realitat sociològica, ni política ni cultural de la nostra societat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam ara a debatre les esmenes i vots particulars que manté el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, vot particular a article 1, esmena 335 a article 3, 336 a article 5 i 338 a article 9. Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup no anunciarà el vot d'entrada, perquè confia encara que se li siguin acceptades les esmenes que presenta, i per tant les defensarem abans d'anunciar el vot.

Debatem avui el text de la nostra norma institucional bàsica, la llei de lleis del nostre ordenament jurídic, un norma que en dret comparat sol rebre el nom de constitució. Ens pronunciam, doncs, sobre el nivell d'autogovern que desitjam pel viure col·lectiu al nostre país. Definim quina és la nostra vocació com a poble, la nostra, s'entén, des d'aquí. En aquest sentit l'exposició de motius que ens presenten comet un autèntic despropòsit quan afirma que aquesta reforma en cap cas no pot ser considerada com un punt i final en les aspiracions d'autogovern, sinó un punt i seguit que permeti continuar treballant en endavant per tal d'arribar a assolir la quota de participació política que per la nostra història ens correspon. Creim que banalitzam el debat si apel·lam al conjunturalisme. Les normes bàsiques no s'han de canviar cada parell d'anys segons la conjuntura. Aquest és el moment i l'hora precisa per reformar l'Estatut, i en política no hi ha major mèrit que aprofitar l'oportunitat quan es presenta.

Si és cert que tots volem avançar més en l'autogovern del que es fa en aquest text, és incompreensible que no ens posem d'acord per reclamar-ho a l'uníson i amb tota fermesa. El PP es diu nacionalista, el PSOE publica avui mateix que "els socialistes de les Illes Balears continuarem sent capdavanters en l'aprofundiment del nostre autogovern". Per tant, o ens enganen o tots volen arribar més enllà. Per què no ho feim? És que tenen por, com ja se'ls ha dit?, però por de què? En un debat semblant el Sr. Quetglas, amb la vehemència que el caracteritza, feia des d'aquesta mateixa tribuna un retret als seus actuals companys del PSOE: "vostès tenen por a la llibertat", els entimava. Podria ser una explicació.

Senyores i senyors diputats del PP i del PSOE, és que tenen por de la llibertat? Perquè certament la lluita per l'autogovern és la lluita per l'aprofundiment en la llibertat i la democràcia. Què és la llibertat, si no el contrari de dependència? O és per ventura, com els apuntaven, que tenen por que els seus col·legues de Madrid, temen que les direccions del PP i del PSOE no admetin les legítimes aspiracions dels mallorquins, menorquins i eivissencs a comandar a ca nostra? Se'n recorden, d'aquest lema? Ai, Sr. Matas, el centralisme de Madrid, que ens mata! Ai de governants pusil·lànimes i servils, hi afegiria jo; vetaquí el nostre mal, el sucursalisme eixorc dels nostres dirigents. Ja n'hi ha prou de renunciïes. L'objectiu bàsic d'aquesta reforma ha de ser assumir el màxim autogovern, apuntin-s'hi. Ara bé, som ben conscients que la reforma no podem plantejar-la amb plena llibertat. Jurídicament parlant estam emmarcats per una norma, la Constitució espanyola, la qual malgrat tots els balears per unanimitat la volguéssim canviar, no en tendríem cap possibilitat, perquè parteix de la premissa que és una abstracta nació espanyola la dipositària de la sobirania, i no els distints pobles que la formen.

No m'enfilaré per aquí, perquè avui no tractam el dret de tots els pobles a l'autodeterminació; però acceptant, que no assumint, la intangibilitat de la Constitució, queda prou marge de maniobra en aquest parlament, representant legítim del poble de les Illes Balears, l'únic, per assolir un autogovern gens menyspreable. És per això que les esmenes del nostre grup van en el sentit d'assumir el màxim autogovern que la Constitució permet; un objectiu coincident, gairebé de manera literal, amb el compromís que assumí en aquesta cambra el Sr. Gabriel Cañellas fa més de deu anys, al discurs d'investidura de 1987. El debat es planteja, idè, entre els que volem que aquesta cambra prengui el màxim de decisions que afecten els ciutadans d'aquest país, i els que prefereixen que es decideixi a Madrid; un debat entre l'autogovern i l'heterogovern.

Curiosament la primera esmena que defensam és un vot particular. Volem recuperar el text de l'article primer que va aprovar aquesta cambra en la presa en consideració a la llei de reforma; un article que proclamava, a la fi, com demanava fa cent anys ja Miquel dels Sants Oliver en una sèrie d'articles a *La Almudaina* que les Illes Balears són una nacionalitat. Paradoxalment es tracta d'una esmena que, tot i no tenir cap conseqüència jurídica immediata, esdevé clau per definir què som i què volem ser com a país. Resulta impossible naturalment en aquest debat aprofundir sobre què és una nació o què és una nacionalitat, un eufemisme de compromís que varen recollir els constituents. Objectivament ens sembla indubtable que reunim els requisits d'una nacionalitat: una identitat diferent de la resta de l'Estat, en especial respecte d'aquelles comunitats amb les quals no compartim la mateixa llengua; comptam amb un dret civil propi, institucions d'autogovern històriques, i som un país arxipelàgic. Però en sociologia política fa falta un ingredient fonamental, el més important: voler-ho ser. Avui debatem això. Ho volem ser o no? Evidentment que no podem consentir que siguin els andalusos o els castellans, ni els bascos, ni els catalans ni els valencians que ens diguin si som o no una nació, una nacionalitat si volen. Aquesta és una decisió que a nosaltres ens pertoca, i només a nosaltres. Avui tenim la responsabilitat de pronunciar-nos amb el nostre vot els representants dels pobles de les Illes Balears. En la nostra mà està decidir si som o no som; perquè jurídicament serem una nacionalitat senzillament si un text legal, en aquest cas l'Estatut, ens hi proclama. Facem, idò, que quedí per escrit; perquè, senyores i senyors del PP, si no som una nacionalitat, què som? Una regió?, una província espanyola? Això és el que reivindica el PP balear, un partit nacionalista, Sr. Matas? Nacionalista de quina nació? De quina nacionalitat?

He dit d'entrada que el fet de proclamar-nos nacionalitat no té conseqüències jurídiques immediates, però no hi ha dubta que sí que en té en la percepció que tendran a la resta de l'Estat de nosaltres, i fins i tot en la nostra autopercepció com a poble, i això té innegables repercussions polítiques. Si no consideram que els fets identitaris del nostre país ens conformen com a una nacionalitat, estarem prou legitimats per reclamar un major autogovern? Tendrem credibilitat per reclamar respecte i reconeixement als nostres fets diferencials, a qualsevol d'ells, si ens tremolen les cames per dir-nos nacionalitat? No senyors, si no afirmam que som una nacionalitat, no podem aspirar a ser-hi tractats. No és Madrid qui no ens accepta la definició, són vostès, els diputats del PP, tots sols, ni tan sols es podran excusar amb el PSOE, són vostès tots sols, el PP balear, els que després d'haver acceptat el terme "nacionalitat", ara ens diuen que només volen ser una regió d'Espanya. Repensin-s'hi. Aquesta era la manera d'esdevenir una comunitat històrica? Naturalment és una opció legítima, i com a tal nosaltres la respectam, però els hem de demanar que abandonin d'una vegada el doble llenguatge, que l'enfrontament ideològic en l'arena política sigui lleial i franc, que tothom sàpiga a què s'ha d'atendre.

La segona esmena que defensaré fa referència al principal tret diferencial del nostre país: la llengua catalana. Una comunitat d'individus esdevé una nació quan hi ha alguns elements cohesionadors que el fan sentir que comparteixen vivències i projectes comuns, que són un grup amb personalitat pròpia, diferent dels que els envolten. Per a nosaltres la llengua ha de ser un d'aquests elements de trobada, amb el qual tots els ciutadans que viuen a les Illes Balears hi coincideixin, sigui quina sigui la seva procedència o nissaga. La llengua pròpia del país és la llengua catalana, i a partir d'aquesta constatació les institucions públiques s'han de comprometre que esdevengui un catalitzador de la concòrdia social, i evitar que hi hagi col·lectius que en visquin al marge, per evitar precisament secessionismes i *ghettos* lingüístics. En una paraula, s'ha d'evitar de totes totes que hi hagi mallorquins més mallorquins que uns altres, menorquins més menorquins o eivissencs més eivissencs. I en aquest repte de fer un sol país cohesionat, il·lusionat i pròsper, l'aposta per la llengua pròpia és decisiva. Per això ens sembla especialment greu que el PP balear, després d'admetre en ponència introduir uns punts de compromís a favor de la llengua pròpia, se'n desdigués, altra vegada tot sol i amb l'oposició de tots els grups.

Els nacionalistes defensam la preeminència de la llengua pròpia sobre l'altra llengua oficial, però en favor d'un consens només hem proposat que la reforma de l'Estatut equipari l'oficialitat del català amb la del castellà, ni més ni pus; que de l'oficialitat del català se'n derivin els mateixos drets i deures que la Constitució preveu respecte del castellà. Això és tot, i aquesta proposta no només es votada en contra del PP balear, sinó que a més provoca que alguns membres del Govern, amb una irresponsabilitat esfereïdora s'esqueixin públicament les vestidures. Tot plegat per què? Perquè si s'equipara el català amb el castellà hi hauria el deure de conèixer la llengua catalana; és a dir, el deure de saber castellà no provoca cap animadversió, ni tan sols entre els ultraliberals; però si el català s'equipara al castellà, aleshores sembla que s'attempta com els drets humans fonamentals i trontolla tot el sistema de convivència. No gens subtil, la diferència.

Però siguem seriosos: Què significa realment l'obligatorietat de conèixer una llengua? Bàsicament que els ciutadans no en poden al·legar ignorància, i això mai en processos penals; i que els funcionaris hagin d'acreditar la seva competència lingüística per poder exercir en una administració de les Illes Balears, poca cosa més. Res a veure amb exercir extorsions i coaccions sobre els ciutadans perquè aprenguin l'idioma, com s'apuntava demagògicament des del PP. Barbaritats, absurds, que curiosament ningú no havia deduït mai de l'obligatorietat de conèixer el castellà. Tot per estendre una cortina de fum i camuflar el veritable objecte del debat, que no és altre que aclarir si l'oficialitat del català i la del castellà són equiparables o no. La veritat és que després de la ridiculització del Sr. Verger avui matí mateix, crec que no importarà intentar insistir que per al PP Balears hi ha una llengua oficial de bon de veres, i després n'hi ha una altra que té un cert estatus de cooficial.

Dues esmenes a aquest títol, molt breument, Sr. President. La primera va referida a l'article cinquè, i pretén que l'Estatut es comprometi a potenciar les administracions locals, bàsicament ajuntaments i consells insulars. Des del nostre grup tenim la percepció que quan es fa referència a les competències autonòmiques, als llistats dels articles 10, 11 i 12, que després analitzarem, es pensa de forma mecànica que les ha d'exercir el Govern, aquestes competències. És un greu error. És el Parlament qui n'ha de fer les lleis, però és l'administració que diguin aquestes lleis la que n'ha de fer l'execució, i creim que hi ha un gran oblidat dins el repartiment competencial, són els ajuntaments. El protagonisme del fet autonòmic ha fet oblidar en molts de sentits els ajuntaments, i creim que seria important que l'Estatut recollís aquesta esmena.

En segon lloc, l'article 9 actual, sobre els grans objectius de l'autonomia. Resulta al nostre entendre un poc pobre, tot i contenir elements polítics de gran rellevància. El nostre grup proposa enriquir-lo, introduint entre els objectius d'autogovern aconseguir la plena ocupació, la preservació del medi natural i patrimonial.

Per altra banda donarem suport a totes les esmenes dels altres grups, que creim que milloren el temps. En qualsevol cas, i per acabar, ja que dic que no hem anunciat el vot, perquè confiam que encara del debat d'avui matí i d'avui horabaixa el Partit Popular de Balears i el PSOE, pel que fa al llistat de competències, es comprometi, com han fet verbalment en tantes i tantes ocasions, en favor de l'autogovern. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. I acabat el debat d'aquestes esmenes, procedeix l'esmena i vot particular que manté el Grup Parlamentari Socialista, vot particular a l'article 1.1 i esmena 300 a l'article 3. Per defensar-les té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc voldria dir que no compartim les visions estàtiques del procés autonòmic, les visions estàtiques d'aquest procés de repartiment del poder territorial a Espanya, aquests plantejament de "o tot o res", "o ara o mai", perquè el nostre plantejament, que podríem definir de lectura federal de l'Estat autonòmic, de lectura i pràctica constitucional federal, dins l'àmbit de la Constitució espanyola de 1978 és una visió dinàmica, és oberta, no té pretensions de tancament del model, que crec que procedeixen o bé dels que volen limitar definitivament l'abast de l'autonomia, o bé dels que voldrien marcar ja un final de trajecte que donàs solució a totes les expectatives de futur.

I per això des d'aquest punt de vista, aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia, a la qual globalment donam suport, un suport crític, però favorable, és perquè encara que no ens satisfà en algunes qüestions que podrem detallar al llarg del debat d'avui, però creim sincerament que avança en qüestions competencials, que aprofundeix en les institucions pròpies de les Illes Balears, que recalca els nostres fets diferencials, els que han de ser protegits i preservats per mandat constitucional, com la llengua, com la insularitat; però també creim -i entr ja en la matèria del debat que en aquest moment tenim- que aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia hauria de potenciar els elements simbòlics, emblemàtics, de la nostra comunitat, de la nostra autonomia.

Per això nosaltres defensam que s'introdueixi el text inicial de la ponència, a través del vot particular, que s'introdueixi el concepte de nacionalitat com a expressió de la identitat de les Illes Balears, i ho defensam perquè aquest concepte no és estrany a l'Estatut d'Autonomia de 1983. A l'article 9 de l'Estatut de 1983 ja es pot llegir perfectament que un dels objectius de les institucions d'autogovern i de l'Estatut és inspirar la funció del poder polític en el sentit de consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comuna dels pobles de Mallorca, de Menorca, i d'Eivissa i de Formentera. Per tant, si existien unes característiques de nacionalitat comunes vol dir que el plantejament de la nacionalitat de les Illes Balears no és aliè a l'Estatut d'Autonomia de 1983. Es tracta de, mantenint aquesta redacció tan encertada de l'article 9, avançar cap a l'article 1 una definició més contundent. Comparam amb altres estatuts d'autonomia i veim que no tan sols Catalunya, el País Basc, Galícia es defineixen com a nacionalitat, que també ho fa Aragó i ho fa Canàries. Per què, idè, quins són els elements que ens impedeixen definir-nos voluntàriament a les Illes Balears com a nacionalitat si aquesta és la nostra voluntat?, perquè tenim fets diferencials evidentment, com en tenen altres comunitats, però ben sòlids que són els nostres per fer una definició d'aquest tipus; i perquè, si bé els socialistes consideram que l'origen de l'autonomia és la Constitució espanyola, consideram que l'origen de l'autonomia és la voluntat sobirana del poble espanyol; però simultàniament la Constitució espanyola fa distincions entre nacionalitats i regions, no fa una aplicació concreta de quines són les nacionalitats i regions. Tampoc no lliga necessàriament el concepte de nacionalitat a aquelles comunitats que haguessin referendat estatuts d'autonomia amb anterioritat a la Constitució espanyola; i per tant ens deixa en la nostra llibertat si ens volem definir com a nacionalitat poder-ho fer. I així defensam, per tant, que sigui la redacció de l'article 1.

En relació amb l'article 3, defensam també una esmena que per una part deixa clara la voluntat d'equiparació de les dues llengües, la catalana i la castellana, i per una altra també deixa clara la situació de desigualtat que existeix en aquest moment. Per això en aquesta esmena es diu que les institucions, no tan sols el Govern de les Illes Balears, les institucions de les Illes Balears garantiran l'ús normal i oficial dels dos idiomes, i prendran mesures necessàries per tal d'assegurar-ne el coneixement; i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets i deures dels ciutadans de les Illes Balears. Per tant, una voluntat expressa compromesa a l'Estatut si així es recull, i a la vegada un reconeixement que aquesta igualtat plena entre les dues llengües, aquesta equiparació dels drets i deures dels ciutadans en la qüestió lingüística no existeix en aquest moment. Un text, per altra part, que està incorporat a altres estatuts d'autonomia, que tenen problemes lingüístics o realitats lingüístiques equivalents a la nostra, i que per tant també la seva constitucionalitat està plenament confirmada.

En relació al que plantegen en aquest debat els altres grups parlamentaris amb esmenes, voldria fixar la posició sobre algunes d'elles, perquè en d'altres coincidim, encara que les redaccions no siguin les mateixes, però anam en una línia similar, amb problemes de resolució de la realitat lingüística, en qüestió d'identitat nacional, encara que optem per fórmules que en alguns casos són les mateixes i en d'altres no.

Sí que voldria dir, en relació a la denominació de les institucions insulars, en primer lloc, que aquesta denominació hauria de ser una denominació recollida al mateix Estatut d'Autonomia, així ho entenem. I per altra també voldria dir que crec que els noms de les institucions, els noms dels càrrecs públics, els noms de les autoritats no poden respondre a un criteri estrictament mediavelista, crec que si extrapolàssim aquests conceptes, ens podríem veure en situacions una mica irrisòries, estam creant i consolidant l'autonomia dels finals del segle XX, l'autonomia de la democràcia, l'autonomia d'un món que res no té a veure amb el dels segles XIV o XV en els quals, efectivament, hi havia oficis, càrrecs públics i institucions que tenien uns noms completament distints als noms que tenen en l'actualitat.

Per altra part es mostrà una plena concordança amb l'esmena del Grup Nacionalista-PSM quan demana una expressió clara a favor de l'autonomia local i a favor de l'autonomia insular ja des del principi de l'Estatut d'Autonomia.

En relació a l'article 9, que és l'article que expressa els principis rectors de l'autonomia, jo en primer lloc voldria dir que trob d'una gran perfecció l'article 9 que es va elaborar l'any 1983, crec que és difícilment millorable, evidentment les esmenes dels grups parlamentaris, del PSM, d'Esquerra Unida afegeixen conceptes diversos en els quals estam plenament d'acord, conceptes d'igualtat de drets i deures en relació al medi natural, al patrimoni cultural, al desenvolupament sostenible, a la protecció dels espais naturals, al foment de la pau, de la tolerància i de la diversitat, tots conceptes que compartim, però que creim que per aquest camí, obriríem una llista interminable de conceptes, com a principis rectors de l'autonomia, per a un article 9 que creim que és molt és resumit, efectivament, és molt més concentrat que aquestes redaccions que se'ns proposen, però que realment dona sortida a aquests grans principis que han d'inspirar l'exercici dels poders públics de les Illes Balears dins l'Estatut d'Autonomia.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Acabat el debat de les esmenes, procedim a la intervenció per part del Grup Popular per a la seva fixació de posicions. Té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Se ha adjetivado la reforma de muchas maneras, yo he podido tomar algunas notas mientras intervenían otros portavoces y se ha llegado a decir que esta reforma es la reforma de la *por* y que esta reforma es la reforma del fax, en fin, y no sé cuántos otros adjetivos más se han añadido en las intervenciones. Yo quiero decir desde aquí que esta reforma es la reforma de la responsabilidad, la reforma de la responsabilidad de personas, de partidos, que estamos inmersos en el ámbito nacional y que estamos gobernados. Responsabilidad con diálogo, con tolerancias manifestadas a lo largo del trámite parlamentario, tanto en ponencia como en comisión, y decir, por ejemplo, que se han probado muchas enmiendas, aportaciones de grupos políticos, en concreto, del PSM, por ejemplo, el 23% de enmiendas, yo creo que es importante que se sepa que esta reforma, este texto de aquí es un texto donde han participado todos los grupos políticos con aportaciones de mayor entidad, como el Grupo Socialista, con un 60%, aportaciones menores, del 20%, del 23% e inferiores del Grupo Mixto.

Por tanto, yo creo que es una reforma, como digo, que no se tiene que adjetivar con ese libro que se ha dicho aquí, con ese título del libro d'Eric Fromm, *Del miedo a la libertad*, en absoluto, sino que es una reforma hecha desde la responsabilidad.

Hay una referencia, también, que conviene tener en cuenta antes de entrar en la precisión de cada una de las enmiendas, que lo haré con carácter general, como después verán, señoras y señores diputados, y es que el proceso de autogobierno es un proceso y no es un producto, cuando se habla de autogobierno hay que enmarcarlo en una perspectiva, como decían los latinos, *in fieri*, no es algo que esté acabado, no es algo que se concluya de hoy para mañana, sino en un tiempo tan poco corto, y por tanto el proceso de autogobierno hay que construirlo día a día y durante tiempo, y no de una forma conclusa, ya como algunos proponen, que ha hecho referencia el Sr. Triay con anterioridad.

Bien, de todas las enmiendas que se proponen por los grupos parlamentarios, yo creo que hay dos clases, unas, aquéllas que son las que hacen referencia a cuestiones en las que estamos de acuerdo, máxime este año en que se cumplen cincuenta años de la Declaración Universal de los Derechos Humanos, ¿quién no está a favor de esa declaración de la ONU del año 48?, yo creo que todos compartimos el contenido, ¿verdad?, no hay nadie que esté en contra de esa declaración. Hay otros conceptos que son de carácter menor, como si el Estatuto ha de ser de las Islas Baleares y Pitiusas, que yo creo que ésta es una discusión ya un poco pasada, y sobre todo alguna enmienda de carácter yo creo mal planteada, porque en el caso del Grupo Mixto, y lamento que no están presentes, "*i ningú no podrà ser discriminat per usar la llengua catalana*", está claro que ni por usar la lengua catalana ni por usar la lengua castellana, porque el artículo 14 de la Constitución implica cualquier clase de discriminación por razón de sexo, de raza, religión, etc., etc.

Dicho esto, creo que hay que referirse a esos dos bloques de enmiendas que hacen referencia, por una parte, a la nacionalidad, y por otra parte, al deber de conocer la lengua catalana, o en expresión de otros portavoces, pues, a la igualdad de derechos y deberes respecto de la lengua, y muy en concreto, a la preeminencia que al Sr. Alorda le ha salido del corazón, y yo le respeto, porque debo respetar su opinión, la opinión de su grupo, de la preeminencia del catalán, bien, es una opinión muy respetable.

Dicho esto, habría que centrarse un poco en las cuestiones. Y la primera, también ha hecho referencia el Sr. Alorda, creo recordar, a Miguel de los Santos Oliver cuando a final del siglo pasado ya escribía a este particular y más recientemente en el debate constitucional que el tema de nacionalidad fue un debate importante. Y claro, antecedentes los hay, los hay porque ya se emplearon los términos por Pi i Maragall y después por Prat de la Riba, con aquella expresión tan conocida de *la religió catalanista té per déu la pàtria*, ¿verdad?, expresiones de antaño que hoy habría que matizar de otra manera.

Posiciones, yo creo que atrevidas, pues también las hay, siempre estamos hablando, ustedes, traen a colación aquello de los territorios históricos de habla catalana y en concreto los *països catalans*, ¿verdad?, siempre estamos refiriéndonos a estos temas que nosotros, como saben, pues ni compartimos ni creemos en ellos.

Por tanto, yo creo que el término de nacionalidad es un término de concepción más bien nominalista, porque en realidad ser nacionalidad o no, tampoco aporta nada en materia de competencias a una comunidad o a otra, en absoluto, eso no lo dice la Constitución, por tanto si la Constitución, nuestra carta magna dice lo que dice, cómo se accede a la autonomía, a partir de los artículos 140 en adelante, que competencias tiene cada uno, no se dice que por denominarse de una manera o de otra, se tendrán más competencias o menos. En absoluto. Y esta discusión del nominalismo pues es de la edad media también, es decir, si el nombre hace la cosa o si realmente el nombre no hace la cosa. En este caso, realmente, el nombre no hace la cosa.

Y hay una cuestión que yo creo de mucho más calado que ésta, ¿verdad?, que es la referencia que se hace con respecto a la lengua catalana. Yo creo que la reforma, como todas las reformas se tienen que enmarcar dentro del espíritu de lealtad constitucional y enmarcarse en los artículos de la Constitución; por cierto, todos estos artículos que estamos comentando, incluido el 9, que creo que es el último de las disposiciones generales, son artículos que costó mucho consensuar y sobre los cuales hay o ha habido, yo creo que debe permanecer, este espíritu de consenso que elaboró el Estatuto en estos artículos, consenso que, por otra parte, algunos, por lo que sea, prefieren no mantenerlo, ese espíritu de consenso, y entonces, enmienda.

Sobre todo esto que dicen ustedes, yo creo que son opiniones respetables, pero desde luego lo que se viene diciendo aquí, que de la oficialidad del catalán se derivarán los mismos derechos y obligaciones que del castellano, eso es imposible, es imposible. Yo creo que hemos de referirnos en primer lugar a la Constitución, ¿verdad?, y la Constitución diseña un modelo de cooficialidad territorial, y ese modelo, se quiera o no se quiera, ahora no es el momento de entrar en la discusión esa, y, por tanto, el artículo 3 es clarísimo, el artículo 3 que, por otra parte respeta, protege y ampara esa riqueza lingüística y cultural de España que desgraciadamente durante un cierto tiempo estuvo caminando hacia un monolingüismo, yo creo que empobrecedor, pero claro, se consagra ese bilingüismo con unas diferencias notables respecto de la lengua oficial del Estado, de la cual se predica una cosa muy sencilla, que hay que tener el derecho y el deber de conocer el castellano, pero eso no se predica de la lengua catalana con todos los respetos y por tanto implicaría una modificación clarísima a ese particular.

Hay sentencias del Tribunal Constitucional que no es el momento ahora de sacar aquí, porque ya veo que el Sr. Alorda, en cuanto le nombro el Tribunal Constitucional, seguramente saldría como el Sr. Arzallus el otro día, ¿verdad?, que atentan contra el espíritu de la autonomía de Baleares, yo creo que no, yo, por tanto, no me haga esos ademanes, porque si acaso, le (...) la lectura, pero que usted, como persona bien conocedora de ella, tiene, como es natural, su opinión, pero sabe cuáles son.

En consecuencia, Sr. Presidente, estas dos enmiendas que a mi juicio son las más importantes que se presentan, enmiendas de mayor calado, a esta reforma, nosotros no podemos aceptarlas por las razones que antes había expuesto. Por otra parte, el artículo 9 pues también el Sr. Triay ha hecho referencia a él, es un artículo que evidentemente se puede complementar con cuantos valores constitucionales se le puedan poner de coletilla con comas, puntos y todo lo que se quiera, o incluso sistematizándolo como hace Izquierda Unida en una enmienda que es interesante a efectos de sistematización, pero que aporta, pues eso, valores que todos compartimos y con los cuales no hay ninguna discrepancia.

Y respecto al deber, a la obligatoriedad de la lengua catalana, pues está todo dicho si uno recoge todas las sentencias del Tribunal Constitucional, lee los fundamentos jurídicos, ve el fallo y ve que lo que ustedes están proponiendo aquí, no es una cosa que en este momento sea factible.

Quiero también decirle una cosa, y con esto finalizaré mi intervención. No se puede decir que el Gobierno no está haciendo un gran esfuerzo en el proceso normalizador, no se puede decir, yo creo que afortunadamente en esta comunidad autónoma que tiene unas características peculiares, no de bilingüismo, sino ya de polilingüismo, porque en esta comunidad autónoma, el polilingüismo es una realidad, es una realidad, yo creo que además de las dos lenguas oficiales, todos estamos acostumbrados por nuestras características y nuestra economía, de recibir muchos visitantes que hablan otras lenguas, dejando aparte eso, el proceso normalizador, el Gobierno, lo ha tomado y lo está llevando a término, con unas medidas y unas formas de tolerancia y de prudencia, porque desde luego lo que no podemos pensar es que las Islas Baleares son Cataluña, no queremos que sean como Cataluña, y mucho menos, desde luego, como el modelo belga o el modelo de Canadá donde las cosas tienen muchas más dificultades.

Por todo eso, porque estamos en contra radicalmente de las enmiendas que se refieren a esos dos conceptos y por otras cuestiones que no son de tanta entidad, que son de menor importancia, como es el caso del resto de las enmiendas, votaremos en contra de todas ellas. Y desvelo ya también, ya que unos se han posicionado a este particular, desvelo ya también que nosotros votaremos en contra de todas las enmiendas que han presentado ustedes, porque hemos sido demasiado generosos, demasiado generosos en admitir enmiendas en el trámite de la ponencia y de la comisión, que han enriquecido el texto este que hay estamos debatiendo para su aprobación, y que yo afortunadamente he podido decir que ha sido una ponencia y una comisión de trabajos, trabajos enriquecedores, donde cada uno ha aportado lo que buenamente podía, y sobre aspectos concretos que había separaciones muy grandes, pues decir lo que pasó.

Y por último -y ahora sí es verdad, Sr. Presidente, que acabo-, por último, hacer una referencia expresa como hacen ustedes a la proposición que se presentó aquí, firmada por todos, es hacer una referencia que hay que hacerla en el sentido de la verdad estricta, y es a propuesta que se presentó no obligaba a nadie, no obligaba a nadie, como decía su texto, y nosotros la presentamos por sentido de responsabilidad y por sentido de tener que tomar en consideración una propuesta para empezar a trabajar. Por tanto, libertad para votar, libertad para presentar enmiendas, y así lo hicimos, como ustedes presentaron sus enmiendas, nosotros hicimos las nuestras.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Com que havia fixat l'hora de votació a les dues i són les dues manco quatre minuts, aquesta presidència entén que val la pena mantenir el debat en blocs i, per tant, en tost d'entrar al segon debat, informar tots els senyors i senyores diputats que a les dues en punt es procedirà a la votació. Falten tres minuts.

(Pausa)

Senyores i senyors diputats, encara que no siguin les 14 hores en punt, supòs que no hi ha inconvenient, per part dels portaveus que comencem ja la votació.

Començarem la votació fent unes observacions inicials, i és que es votaran les esmenes referides als articles corresponents, per tant no es votaran en bloc les esmenes d'un grup, després les esmenes dels altres, sinó a cada article les esmenes que li corresponen, tal com s'havia procedit al dictamen dins la comissió.

A l'article 1, votació ...

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, jo crec que tal com està preparat el seguiment, a no ser que es vulgui votar esmena per esmena, cosa que serà molt feixuga, seria molt més pràctic votar esmenes de grups a cada debat, que és tal com tenim organitzades les propostes.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència, si hi estan d'acord tots els portaveus, només demana un minutet per poder ordenar-me les votacions, idè.

(Pausa)

Aquesta presidència ha fet el seguiment del primer debat, sembla ser que hi ha una votació sol·licitada per separat, que fa referència al Grup Mixt, que és la 393, que l'ha demanada el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

La 392, per separat.

EL SR. PRESIDENT:

Votam, idò, l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt a l'article 3, que és la 392.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 31; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votam l'esmena 393 a l'article 4, presentada pel Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 8; en contra, 34; abstencions, 17. Queda rebutjada l'esmena 393 a l'article 4.

I passam a votar conjuntament les esmenes 391 a l'article 1, 462, 464, 467 a l'article 3, i 468 a l'article 6, del Grup Parlamentari Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 12; en contra, 31; 16 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Volen alguna votació per separat?

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President. Sí, el vot particular i l'esmena 222.

EL SR. PRESIDENT:

Cadascun per separat o conjuntament aquests dos?

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Conjuntament.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar conjuntament el vot particular a l'article 1.1 i l'esmena 222 d'Esquerra Unida.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjats el vot particular i l'esmena 222.

Passam a votar les esmenes 221 a l'article 1, 223 a l'article 3, 224 a l'article 9, d'Esquerra Unida.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 12; en contra, 31; 16 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, alguna votació per separat?

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, per separat i conjuntament el vot particular i la 336.

EL SR. PRESIDENT:

Votam per separat i de manera conjunta el vot particular i l'esmena 336, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjats el vot particular a l'article 1 i l'esmena 336 a l'article 5.

I passam a votar les esmenes 335 a l'article 3 i 338 a l'article 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 12; en contra, 31; 16 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

I passam a votar el vot particular del Grup Parlamentari Socialista a l'article 1.1 i l'esmena 300, a l'article 3. Ho feim conjuntament?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjats el vot particular i aquesta esmena.

I passam a votar conjuntament els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9. Articles 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9, conjuntament.

Procurarem a la segona votació reordenar les votacions.

Votam la modificació de l'apartat 2 de l'article 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

Votació de l'article 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 47; cap en contra, 12 abstencions. Queda aprovat l'article 3.

Votació de la modificació de l'apartat 1 de l'article 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 50; cap en contra, 9 abstencions. Queda aprovada la modificació de l'apartat 1 de l'article 4.

Votació de la modificació de l'apartat 2 de l'article 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat.

Votació de l'article 7.

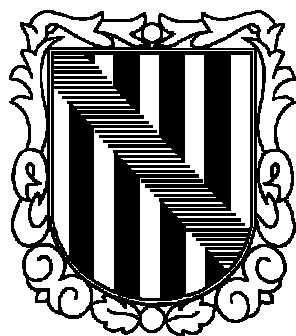
Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat.

I conclusa la votació s'aixeca la sessió que recomençarà a les 16 hores i 30 minuts.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma